

"PROLETAREC"
je delavski list
za
misleče čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

STEV.—NO. 1170.

Entered as second-class matter December 6, 1927, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

CHICAGO, ILL., 13. FEBRUARJA (FEBRUARY 13,) 1930.

Published weekly at
3639 W. 28th St.

Drugi najstarejši
jugoslovanski
socialistični list.

LETO—VOL. XXV.

TEŽKOČE ANGLEŠKE DELAVSKE VLADE

MEŠETARENJE NA RAZOROŽITVENI KONFERENCI V LONDONU

INDIJSKI NACIONALISTI ZA LOČITEV OD ANGLIJE

Dasi delavska stranka nima večine v parlamentu, beleži MacDonaldova vlada posebno v zunanjosti politiki že velike uspehe

Vlada, ki ima opravka z začetnim gospodarstvom, s problemom brezposelnosti, s konferenco za omejitev oboroževanja na kateri dominirajo militaristi, s hirajočo industrijo, z napetimi odnoshaji v dominionskih, kolonijah in protektoratih, nima lahkih nalog. Poročevalci pravijo, da so angleški delavski ministri v velikih skrbih radi problemov, ki so se nakupili — ne po njihovi krividi, nego kot rezultat stare politike angleških torijev in imperialistov vobče.

Razorozitvena konferenca.

Na konferenci za omejitev navalizma, ki traja že več tednov v Londonu, mešetarijo po vseh pravilih kapitalistične diplomacije. Zastopniki angleške delavske vlade z MacDonaldom na čelu predstavljajo edino skupino, ki je iskreno za razorozevanje. Vse države naglašajo, da so za svetovni mir in za razorozevanje, toda vse odkrito, računajo z možnostjo vojne, ki ni prav nič izključena vzlje Kelloggovemu in podobnemu paktom. Sporazum, ki ga bodo dosegli na konferenci, torej ne bo odgovor za mirom stremčih veselij, ampak dogovor državnikov, sklenjen pod pritiskom javnega mnenja, ki je protivno oborozevanju in vojni politiki.

Angleška delavska vlada bo storila kolikor bo v danih okoliščinah mogla, kajti drugim državam ne more diktirati svojega programa, nego jih lahko le pridobi za popuščanje.

Brezposelnost je narasla.

Okrog pol drug milijon delcev v Angliji je brez posla, ki dobija podporo od države. Ostarela angleška industrija in trgovina hira in izgublja na mednarodnem trgu v temki z industrijo in trgovino Zed. držav. Premogovniška industrija v Angliji je v mnogo bolj kritičnem položaju kakor npr. v tej deželi. Kaj naj storiti delavska vlada v odpomočku položaju? Ona bi podržavila mnoge obrate, predvsem premogovnike, toda v zbornici bi za tako drastične korake ne dobita večine. Pričadeva si dvigniti gospodarstvo Anglije v mejah sedanje uredbe s pomočjo reform, ki jih ji večina dovoljava. To pa ne bo zadostovalo. Skorogotovo bo že letos parlament razpuščen, delavska vlada pa bo šla pred volilce z apelom, da ji dajo večino v zbornici.

Problem Indije.

Ogromna Indija, s 319.000.000 prebivalcev, zahteva neodvisnost. Nacionalistično gibanje med Indijci se širi. Na svojem prošlem nacionalističnem kongresu so sklenili, da prično to pomlad s pasivno rezistenco proti vladi, ako jim Anglija ne izpolni njihovih zahtev. Delavska vlada je pravljena dati Indiji samovlado in jo dvigniti na stopnjo domenov, vse angleška federacija

Dividende rudarjev so v eksplozijah

V premogovniku Standard Coal kompanije pri Standardville, Utah, se je 6. februarja dogodila eksplozija, ki je vzela življenje dvajsetim rudarjem. Devet se jih je rešilo. Trije so bili dan pozneje pri spravljanju trupel na površje. Padla je največja skala, ki je bila razrahjana vsele eksplozije. Med ubitimi je tudi rudar, ki je šel v rov po nezgodi, da reši svojega brata. Zadušil ga je plin, brat pa se je rešil pri drugem izhodu. Rov je nedavno pregledal državni inspektor, in ga proglašil za varnega. Večina ubitih zapušča velike družine. Po katastrofi so se dogajali pred rovom tragični prizori, ko so žene, materje in otroci klicali svoje drage iz jame. V Standardville ima društvo tudi SNPJ. Kolikor nam znano, ni bil nikje njenih članov ponesrečen.

Uspehi v zunanjosti politiki.

Od časa svojega prihoda na vlogo beleži MacDonalдов kabinet velike uspehe v mednarodni mirovni politiki, ne pa v gospodarstvu v Angliji, kajti nad tem so gospodarji še vedno konservativni toriji. Branijo se vsake drastične metode, ker se boje socializacije. Delavska vlada bo šla z delom naprej dokler bo mogla, potem pa mora slediti razprtje zbornic v nove volitve. Dasi je delavska stranka najajča v parlamentu, ji manjka precej glasov do večine. Eden ministrov delavske vlade je nedavno dejal: "Mi smo po kazali, koliko lahko storiti poštana ljudska vlada celo brez svoje zanesljive večine v zbornici. Storila pa bi veliko več, če bi imela sigurno večino, in v volilci dobe mogoče to poletje priliko, da jo izvolijo."

Mnogo eksekucij v sovjetski Uniji

Ruska socialno demokratična stranka, ki deluje v inozemstvu, je iz poročil v sovjetskih listih sestavila statistiko, iz katere je razvidno, da je bilo oktobra in novembra lansko leto obojenih na smrt in usmrčenih 247 oseb, ali 123 na mesec.

Isto poročilo navaja eksekucije v Rusiji pod carizmom. Od 1. 1905 do 1908 je bilo 3,479 sodnih eksekucij, ali povprečno 97 na mesec.

PROFIT SEARS-ROEBUCK KOMPANIJE.

Sears, Roebuck & Co., ki je velika mail order firma in obenem lastuje tudi podružne trgovine v raznih mestih Unije, je napravila lani nad trideset milijonov dolarjev čistega dobička.

ALI STE glasovali za HOOVERJA

Zato, da ne bi izgubili dele?

Ste ga izgubili, vseeno? Mislite malo, začnite čitati Proletarca z razumom in postanite član SVOJE stranke.

ATENTAT, KI JE OPORIZIL SVET, DAIMA MEHIKO NOVEGA PREDSEDNIKA

Pascual Ortez Rubio za ljudsko prosveto in povzdigo ljudskega gospodarstva v Mehiki

Proces iz revolucij in atentatov v mirnejše politične in ekonomske toke obeta sosedni republik boljše čase

Dasi je Mehiki konstitucionalni republik, je "volila" posrečil, bi bil Rubio že drugi predsednik, ki bi bil ubit že predno bi nastopil vladu.

Atentati so ali posledica nezdravih političnih razmer v državi, ali pa ljudske nezrelosti za trezno mišljenje. Obregon je bil borec za interes mehiškega ljudstva. Bojval se je proti reakcionarni katoliški hierarhiji in proti vsem, ki so hoteli Mehiki vrniti stare razmere. Atentator, ki ga je ubil, je bil produkt klerikalne propagande. V svojem bigotstvu je misil, da bo storil kdove kaže veliko delo v čast in slavo božjo, ako ubije "nevernega" predsednika. Gleda atentatorja, ki je strejal na predsednika Rubio, ko to pišemo še niso dognali, kateri struji pripada. Na vratu je imel škapulir in žepu nekaj klerikalne literature a ni verjetno, da je overski fanatik. Nekateri reporterji so poročali, da je komunist, kar je sicer mogoče, toda komunisti pač nimajo interesa ubijati mehiške predsednike. Najbolj se potruje domnevati, da je atentator v zvezni s pristali poraženega predsedniškega kandidata Jose Vasconcelosa.

Za Callesom je bil izvoljen za predsednika Alvaro Obregon, ki ga je dne 17. julija 1928 bil klerikalni atentator, misleč, da je s tem storil Bogu silno dopadljivo delo. Na mesto Obregonu je zbornica izvolila po določbah mehiške ustanove provizoričnega predsednika, ki je načeljeval vladu do 5. februarja to leto. To mesto je imel Portes Gil. Pri predsedniških volitvah je bil izvoljen za predsednika Pascual Ortiz Rubio, ki je bil slovesno ustoličen dne 5. februarja. Okrog 50.000 ljudi je prisostvovalo ceremonijam.

Ko se je novi predsednik po slavnosti odpeljal iz stadiona, je bilo oddanih manj šest strelov. Bil je ranjen, in z njim tudi njegova žena, nečakinja in šefer, a nihče nevarno. Atentator se pije Daniel Flores, star 22 let.

Tone Seliškar in Mile Klopčič aretirana

Iz Ljubljane poročajo, da sta bila pisatelja Tone Seliškar in Mile Klopčič zaeno z več drugimi literarnimi delavi zoper aretirana. Oblasti nimajo proti njim nikakih drugih dokazov, kakor to, da so dobili pri nekem komunistu v Beogradu njihove naslove. Baje jim je pisal po nekakšne podatke za svojo knjigo. Odvedeni so bili v Veliko Kekindo. Pri prejšnji aretaciji so Klopčiča in več drugih slovenskih osumnjccev odvedli v Beogradsko zapore; izpuščeni so bili še na posredovanje Tona Kristana.

Režim, ki preganja ljudi kakor sta Seliškar in Klopčič, ni zdrav, in tisti rojaki, ki kličejo po ameriških hotelih na kraljevaških slavnostih "živio vladar" in "živio kralj", bi storili boljše narodno delo, če bi vladili v Beograd namesto udanostnih brzojavk rajše sporočili, da Jugoslavija potrebuje najbolj take učitelje, kakršne sedaj najraje preganja in zapira.

MacDonaldov sin na obisku v Zed. državah

V Zedinjenih državah se mudi na obisku že delj časa Allister MacDonald. Po poklicu je arhitekt in tu študira ameriško stavbštvo. Po prečkanju je mladi MacDonald socialist, kakor njegov oče.

Govoril je na povabilo že v mnogih klubih in forumih. V svojem govoru, ki ga je imel na shodu delavcev v Amalgamated Center v Chicagu, je dejal med drugim: "Nahajam se tu kot arhitekt. Včeraj sem bil na vašem obrežju in na Michigan Ave., kjer se dviga mnogo lepih zgradb. Bil sem gost ljudi, ki se od vas zelo razlikujejo.

"Vpraševali so me za mnenje o teh lepih stavbah, o svojih lepih ulicah in bulvardi, jaz pa sem jih vprašal, kaj mislim o sliščih na west side. Dvignili so obrvi v iznenadnju. Nikoli še niso bili na west side; ta del mesta jim je nepoznan. Ogledal sem si to monzono delavskih stanovanj na west side in ugotovil, da so v Londonu boljša."

Clarence Senior, tajnik socialistov, ga je vprašal, kaj misli o sugestijah, da bi ameriška socialistična stranka spremeniла ime. Odgovoril je, da je bila beseda "socialist" tudi v Angliji nepopularna, toda so

ITALIJANSKO-AVSTRIJSKA POGODBA Nov "uspeh" Mussolinijeve diplomacije

Listi so mnogo razpravljali o novem "uspehu" Mussolinijevih vlad, zapopaden v pogodbi, ki jo je sklenila Italija z avstrijsko republiko. S to pogodbo se je pozicija Italije v centralni Evropi baje že bolj utrdila. Avstrija, ki je bila Italiji v svoji politiki sovražna, je z novim dogovorom pritegnjena v obroč držav pod Mussolinijevim vplivom, ki so Albanija, Bolgarija, Madžarska, sedaj Avstrija in deloma Grčija, na drugi strani pa so države male antante pod francoskim protektoratom, Čehoslovaška, Jugoslavija in Rumunija.

Neglede kako se fašistično časopisje veseli avstrijskega sporazuma z Italijo, je dejstvo to, da velika večina avstrijskega prebivalstva prav nič ne simpatizira s sedanjim režimom Italije.

Zmaga telefonske kompanije na sodišču v Illinoisu

V tožbah proti public utilities korporacijam, kadar podraže pristojbine za telefon, plin, elektriko, voznilo na električnih železnicah itd., vselej izgube ljudskih interesi.

Cikaška mesta občina je pred sedmimi leti vložila tožbo proti Illinois Bell telefonski kompaniji, ker je povečala telefonske pristojbine. Kompanija je izposovala sodno preproved, računalna klijentom po novi lestvici, in se podala v tožbo z mestom. Dne 1. februarja je federalno sodišče izreklo odlok v prilog kompanije in s tem v škodo cikaškega prebivalstva. Ce bi bil odlok v prid ljudstvu, bi mu moral kompanija povrniti enajst milijonov dolarjev, kolikor znaša v sedmih letih povisek na pristojbinah.

Sodniki so še v vsakem takem slučaju bili služabniki kompanij, oziroma velikih denarnih interesov, in bodo ostali, dokler bo ljudstvo pustilo, da bodo zavzemali sodne službe kapitalistični politiki.

Socialisti so vztrajali pri nji in delavsko gibanje v Angliji je socialistično gibanje.

SOTRUDNIKOM PROLETARCA V UPORSTEVANJE

Vsi sotrudniki in prijatelji "Proletarca" so vabljeni, da pošljajo članke in opise iz zgodovine tega lista, ali dogodivčine z agitacijo, črtico itd., za objavo v majski-jubilejni številki "Proletarca", ki izide koncem aprila. Radi velikega obsegu, ki ga bo imela, vas prosimo, da pošljete svoje spise kmalu. Klubi, kulturna društva in društva izobraževalne akcije sploh so vabljeni, da pošljajo v to izdajo svoje slike, ki jih priobčimo proti povrtni stroški za kliči. "Proletar" bo ob svoji 25-letnici izšel v obsegu kakor je nobenkrat doslej, za uspeh te izdaje pa potrebujemo velikega delovanja.

Glasovi iz našega Gibanja

IZ ZAPADNE PENNSYLVANIJE

Nekaj tednov je preteklo, od njo trohico neodvisnosti in sarmozavesti.

Stopiš na post office, ki je v kompanijski štacuni. Ljudje kajpada Slovenci—dobivajo "Glas Naroda", pa tudi "Am. Slovenca" prejme kdo in si ga potisne pod pažduho. Vsaka dva tedna pošljejo po pošti Journal, glasilo nekdanje U. M. W., ki danes eksistira v glavnem na papirju. Pošiljajo ga največ našim premogarjem, ker jih Lewisova administracija smatra za dobre člane unije, katero smo še imeli pred leti. Slovenci so ji res lojalno pripadali, niso pa iskali v nji nikake odgovornosti in kontrole.

V mnogih naselbinah zapadne Penne ni v delavskem gibanju nikake živahnosti. Pravzaprav takega gibanja v njih ni.

Sklucujemo shode, vsake tri mesece se vrši konferenca.

In ljude čitajo novice, romane, "senzacije", brzovaje vropih in drugih zločinov, ter zmagujejo. Pay roll je bil ukraden—celo število tisočakov!

"Mojstersko so naredili", komentira čitatelj in čita dalje. Ni jih mnogo, ki bi znali trezno prebaviti, kar čitajo. Gradivo, ki ga jim nudi kapitalistični tisk, je skrbno skrupsano, da pritegne čitatelje nase, da jih odvrača od spoznanja resnice o položaju. Nudi jim strup, ki jih opaja.

Nihče teh zavednih ne nasprotuje kapitalističnim listom. Zde se jim dobrí, jih naročajo in čitajo. Nasprotujejo pa delavskim listom, med Slovenci npr. Prosveti in Proletarci. Kapitalistični listi v Mellonovi prestolnici so all right. Ampak uboga Cikaga, ki izdaja Prosveto in Proletarca, kolikor je bila prekleta od zasplopljenih! "Oče odpusti jim . . ." je zapisano v bibliji, "saj ne vedo, kaj delajo."

Morda ni dobro za agitacijsko, če je človek črnogled, če vidi sliko tako kakršno je in ne tako kakršna bi mu prijala. Bežati pred resnicami ni dobro. Zakrivati slabosti, napak in gnilovo je slaba metoda.

Resnična slika je, da so dnevi za premogarje temni. Stopeš v pisarno premogovniške kompanije, kjer te zanješljivo in pisano pogledajo, kako izgledaš, da li imaš udan obraz, ali pa je že kaj možatost v tebi. Prodrijo te z očmi, da ugotove, če imaš možgane s katerimi lahko misliš po svojem prepričanju, ali pa si le avtomat, ki se pusti navijati in godekakor prija bosom.

Ponudijo ti "Labor Tribune", katere leži v kompanijskih pišarnah cele koše. To je "delavski list", ki ga izdajajo kapitalistični interesi V SVOJ PRID. Ljudje ga jemljejo in čitajo. "Labor Tribune" je storila svoj delež za zlomljene zadnje premgarske stavke, in ta poraz je vzel rudarjem zad-

POZIV NA SKUPNO SEJO ČLANOV J. S. Z. V CLEVELANDU

Cleveland, O.—Na sugestijo kluba št. 49 JSZ. v Collinwoodu sklicuje klub št. 27 skupno sejo, ki se vrši v nedeljo 16. februarja ob 2:30 po polnodi v prostorju kluba št. 27 v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Na dnevnem redu je več zadev, ki se tičejo obeh klubov, nadalje posameznih članov, naših aktivnosti v bodočem itd.

Več o vzrokih sklicanja te seje boste izvedeli na zborovanju. Udeležite se je vsi od kluba št. 49 in 27 v vabljeni so tudi sodruzi iz Newburga.

Louis Zorko, organizator kluba št. 27 JSZ.

ZAGITACIJE V PENNI
V Lawrencu in Meadowlandsu.—Nekoliko komentarja o parasitih.

Dne 30. januarja sem se napolil v znano naselbino Lawrence, Pa. Včasi je bilo v nji vse živo. Bila je ena najdelavnjih bodisi v delavskem gibanju, za SNPJ. in v drugih akcijah naprednega slovenskega delavstva.

Danes životari. Število Slovencev v nji se je skrčilo na zelo pičlo skupino. Drugi so šli za kruhom kamorkoli. S sodrugom L. Bricom sva obiskala rojake, drugi dan pa sem odšel v Meadowlands. Medpotoma sem se ustavil v Canonsburgu pri sodružnih Terčeljih, J. Progarju in Mikecu. Po kratkem pogovoru sem moral naprej, kajti pri agitaciji za list imam delo od 4. popoldne v Ameriki rojenih fantov in dekle za člane v našo organizacijo.

Delavci, in posebno vi, ki ste bili v gibanju pionirji, stopite v akciji tudi sedaj, da bo konferenca na Lawrencu uspeh, da bo udeležba na osmeh rednem zboru JSZ. iz zapadne Pennsylvanije velika, in da bo kampanja za razširjenje Proletarca dosegla kvoto tri tisoč narodnikov.

Praznjujemo 25-letnico Proletarca, 20-letnico ustanovitve Jugoslovanske socialistične zvez ter 25-letnico njene slovenske sekcijs.

Ali ne bi mogla JSZ. šteti dva tisoč direktnih članov? Stela jih bo, ako hočemi iti na agitacijo z enako energijo in navdušenjem kakor smo agitirali pred leti.

Čemu le tri tisoč naročnikov Proletarca? Mar jih ne bi mogli dobiti med tisoči ameriških slovenskih delavcev pet tisoč? Če se bomo zavzeli, da imaš delo od 4. popoldne do večera. Če zamudiš to, zavrsi dan.

Zavedni rojaki v meadowlandski naselbini naj mi oproste, če izrečem svoje mnenje javno. Tako nevljudnih ljudi kakor tukaj še nisem naletel. Dobra tolažba za naselbino je, da ima tudi nekaj res zavednih, za delavsko gibanje vnetih oseb, ki morajo pač vršiti nova pionirska delo.

Mnogo jih je našemu delu sovražnih. So na drugi strani, a na kateri tega pravzaprav saši ne vedo. Dogodilo se je, da so zaklenili vrata pred mano in sta kričala mož in žena. To je izobrazba! Clovek lahko vladno, četudi z direktnimi besedami, pove, da se s mano in mojim delom ne strinja, in da mu ni za list, katerega zastopam. To bi bilo gentefmanovo. Početje pa, kakor se je pripetilo posebno v enem kraju, je grdo.

Jaz z dostopnim človekom, ki ima količaj manir, prav lahko izhajam v razpravah, pa naj bo že komunist, katoličan ali karkoli. Nobenega opravičljivega vzroka ni, da bi morali biti baš Slovenci surov v občevanju s svojimi ljudmi.

Meadowlands je precej velika naselbina. Svoječasno je imela slovenski dom. Je propadel. Vzroki mi niso znani. Poslopije je na jake lepem prostoru in je velika škoda, ker je prišlo v tuje roke. Upajmo, da se tudi v Meadowlandsu s časom marsikaj obrne na boljše. Tudi to je bila včas zelo delavna, napredna naselbina. Rečem ponovno, da je prošla stavka premogarje pustila v naselbinah naših ljudi ogromno škodo — v enih veliko več karov v drugih.

Nekolikor uspeha sem v agitaciji v tej naselbini vseeno napravil in Proletarec je zopet dobil nekaj novih naročnikov, čitateljev pa še več.

Vsem, ki so mi šli na roko, priznanje. Tistim, ki so me tako lepo počastili za zaprtimi duri, pa hvala. Boste že se spregledali nesmiselnost svojega ravnjanja. Jaz vam ne za-

merim, ker razumem okolščine in ker računam na take možnosti. Ljudje so pač taki in taki.

Frank Stonič je pisal v Prosveti o neki vrste parazitih. Bom omenil na kratko. Vem, kam meri. Ne da bi mu očital, konstatiram: Bratu Stoniču so po naselbinah največ pomagali ljudje, na katere sedaj cika s psovkom "parasiti". Vodili so ga okrog, mu kazali domove rojakov in ga jim priporočili. Med tem, ko so oni v pomankanju, si je on opomogel z njihovim sodelovanjem. Rad je bil napreden, pripovedoval, koliko je ustanovil društvo v klubu, samo da se je prikupil.

Napredni delavci, ki so bili v svoji dobrohotnosti takim ljudem vedno na usluhu, se trudijo naprej, da obdrže svoja društva v aktivnem stanju, in da se delo z napredkem in izobrazbo nadaljuje. Temu pravijo sedaj "strankarstvo"—ampak zavedno delavstvo pozna ta strankarski veter.

Joseph Snay, Bridgeport, O. merim, ker razumem okolščine in ker računam na take možnosti. Ljudje so pač taki in taki.

Agitator, ki pride na obisk, Dolga na dom je bilo lani plačana \$1,263.75, tako da primanjkljaj v računih v resnici ni primanjkljaj, ker se je s prebitkom plačalo dolg.

Kot pri vsaki slovenski dvorani — pri enih več pri drugih manj, tako so se tudi pri tej pojavitve že mnoge težkoči in prepričanja. Delavec, ki je priden le kadar ga boss gleda, ni dober delavec. V prisopodobi velja isto v delu za pokopane.

F. Česen.

Agitator, ki pride na obisk, Dolga na dom je bilo lani plačana \$1,263.75, tako da primanjkljaj v računih v resnici ni primanjkljaj, ker se je s prebitkom plačalo dolg.

Kot pri vsaki slovenski dvorani — pri enih več pri drugih manj, tako so se tudi pri tej pojavitve že mnoge težkoči in prepričanja. Delavec, ki je priden le kadar ga boss gleda, ni dober delavec. V prisopodobi velja isto v delu za pokopane.

Glejte, kako so eni sodruzi vneti za našo stranko. Na primer sodrug Snay. Je delavec kakor nas eden, pa koliko on žrtvuje v agitaciji za naš tisk, za širjenje naših idej, za kulturno udejstvovanje klubu v Bridgeportu, in za konferenco JSZ! Premalo je Snojev! Če bi bilo vsaj ena tretjina delavcev v Ameriki njegovega tipa, pa bi se veliki socialni problemi naglo reševali ljudstvu v prid.

Preritev klubu št. 49 JSZ., ki se je vršila dne 2. feb. v Slovenskem domu z obširnim varjetnim programom, je bila uspešna. Imeli smo priliko videti mlade talente, ki so nastopali v programu z raznimi godbenimi instrumenti. Fino je bil petje ge. Ivanušove, nadalje kvarteta Belle-Plut-Lazar-Jančič, gdč. Sterletove in drugih. Vsem, ki so s svojim sodelovanjem obogateli ta program, izrekamo na tem mestu priznanje in zahvalo.

Prireditev klubu št. 49 JSZ., ki se je vršila dne 2. feb. v Slovenskem domu z obširnim varjetnim programom, je bila uspešna. Imeli smo priliko videti mlade talente, ki so nastopali v programu z raznimi godbenimi instrumenti. Fino je bil petje ge. Ivanušove, nadalje kvarteta Belle-Plut-Lazar-Jančič, gdč. Sterletove in drugih. Vsem, ki so s svojim sodelovanjem obogateli ta program, izrekamo na tem mestu priznanje in zahvalo.

Preritev klubu št. 49 JSZ., ki se je vršila dne 2. feb. v Slovenskem domu z obširnim varjetnim programom, je bila uspešna. Imeli smo priliko videti mlade talente, ki so nastopali v programu z raznimi godbenimi instrumenti. Fino je bil petje ge. Ivanušove, nadalje kvarteta Belle-Plut-Lazar-Jančič, gdč. Sterletove in drugih. Vsem, ki so s svojim sodelovanjem obogateli ta program, izrekamo na tem mestu priznanje in zahvalo.

Frank Ursitz, tajnik kluba.

VELIKA UDELEŽBA NA "NADIN" MAŠKARADI.

Chicago, Ill.—Na maškaradi ženskega društva "Nada" št. 102 SNPJ. prosto soboto večer sta bili obe dvorani SNPJ. polni udeležencev. Igrala sta dva orkestra. Tolikšnega poseta "Nada" že dolgo ni imela. Obrbrane maske so doble lepa darila, katerih je bilo 26 za posameznike in skupine.

III. izkaz.

Chicago, Ill.—Anton Garden, \$5; Anton Putz, \$2; po \$1. Fred A. Vider in Blaž Kaltiner; John Olip, 60c, skupaj \$9.60.

Johnstown Pa. Ilijas Bubalo, \$3;

John Bombach, \$2, skupaj \$5.00.

Cleveland, O. Frank Barbč, \$3; po \$1. Anton Mravilec in Andy Božič, skupaj \$5.00.

Wege, O. Jacob Tomšič, 20c.

Arcadia, Kans. John Kunstelj 85c.

Luzerne, Pa. John Matičič, \$1.20.

Detroit, Mich. Janke Zornik, \$1.20.

Piney Fork, O. Nace Žlembberger, \$1.00.

Dickson, Pa. Frank Aubel, \$1.00.

Gross, Kans. Chas. Vorina, 50c,

John Ocepik, 25c, skupaj 75c.

Collinwood, O. John in Magdalena Lokar, k 25-letnemu jubileju Prolatarja, \$5.00. Skupaj v tem izkazu \$31.80, prejšnji izkaz \$52.09, skupaj \$83.89.

Listu v podporo

RAČUNI SLOVENSKE DELAVSKE DVORANE V NEWBURGU.

Delavska dvorana v Newburghu pri Clevelandu je imela l. 1929 \$1,010 dohodkov na najemniki, uplačila na delnice, oglaši in prostovoljni prispevki so prinesli \$735.25, drugi dohodki, dobljeni največ v spodnjih prostorih, pa znašajo \$3,350.04, skupaj vsi dohodki \$5,352.29. Stroški v problemu letu pa so znašali \$5,380.84.

Primanklja l. 1929 je \$28.55. Prenos od leta 1928 \$1,012.60, bilanca dne 31. decembra 1929 pa znaša \$984.05. Delnic je prodanih za okrog \$5,000, ki jih lastuje 176 delničarjev.

Zadnjič je predaval v čitalnici S. D. D. znani skladatelj in pesnik Ivan Zorman o slovenski književnosti in slovenskih literatih. Posebno se je potrudil, da nam je dobro predstavil Ivana Cankarja, ki ga slovenska inteligencija še vedno študira, njegova dela pa se prevajajo v vse svetovne jezik. Opisal nam je tudi Prešerna, Vodnika, Gregorčiča in druge.

Zadnjič je predaval v čitalnici S. D. D. znani skladatelj in pesnik Ivan Zorman o slovenski književnosti in slovenskih literatih. Posebno se je potrudil, da nam je dobro predstavil Ivana Cankarja, ki ga slovenska inteligencija še vedno študira, njegova dela pa se prevajajo v vse svetovne jezik. Opisal nam je tudi Prešerna, Vodnika, Gregorčiča in druge.

Dvornim, da je med ameriški Slovenci kdo, ki boljše pozna slovensko literaturo kakor Ivan Zorman, posebno še pesnike. On je do danes izdal že štiri svoja dela, in v enem so prevodi slovenskih pesniških biserov, v katerem jih je predstavljal angleškemu svetu. Priporočamo to knjigo posebno mladini.

Primer, da je med ameriški Slovenci kdo, ki boljše pozna slovensko literaturo kakor Ivan Zorman, posebno še pesnike. On je do danes izdal že štiri svoja dela, in v enem so prevodi slovenskih pesniških biserov, v katerem jih je predstavljal angleškemu svetu. Priporočamo to knjigo posebno mladini.

Zormanovo predavanje je navzičim zelo ugajalo. Za njegovo trud mu v imenu čitalnice izrekam zahvalo.

Za čitalnico S. D. D., Jos. F. Durn.

BODIMO VSESKOZI NA PREDNI.

Sygan, Pa.—Od kar sem se zadnjič oglašil, se je "Proletarci" pri nas precej razširil.

Upam, da bo vsakodobno tukaj bral, da bomo imeli v nedeljo 16. feb. ob 10. dopoldne sejo kluba št. 13 JSZ. Udeležite se je vsi sodruži in sodruginje. Na dnevnem redu bodo razen drugih točk volitve za sedež prihodnjega zebra JSZ. Na glasovanju so mesta Detroit, Chicago in Waukegan.

Sodrug Snay je pisal, da je naša naselbina napredna. Ti sta dva dni je res bila, ko je bil on tukaj. Želim, da ostane naša naselbina napredna. Vsi tisti, ki ste postali klub

DELO IZOBRAŽEVALNE AKCIJE JSZ.

"Proletarec" je zadnje čase priobčil pet serijalnih člankov o Izobraževalni akciji JSZ., njenem delu, njenem namenu in o društvi, ki ji pripadajo.

Mnoge organizacije so včlanjene v tej ustanovi od njenega začetka in ji stoje lojalno ob strani. Razumejo njen pomen in sodelujejo.

Kakor ima vsaka stran prijatelje in nasprotnike, jih ima tudi Izobraževalna akcija JSZ. Marsikdo se spodnika ob njo, med njimi tudi taki, ki se javnosti predstavljajo za naprednjake. Nasprotujejo ji eni vedomi iz sovraštva do napredka, drugi nevedomi, ali iz osebnih kapric, ali pa, ker so nahujskani. Da ima vsaka stvar, neglede kako je koristna, nasprotnike, je razumljivo. Težje umevno pa je, da se zaletavajo s takim ognjem proti Izobraževalni akciji tisti, katerim je vsaka druga beseda, ki jo imajo na jeziku, "izobrazba" in "napredek". Niso iskreni in jim ni verjeti. Njihov pravi namen je, škodovati delu, ki ga vrši zavedno organizirano delavstvo.

Izobraževalna akcija JSZ. je bila ustanovljena, da spravi prosvetno delo med našim delavstvom v boljšo harmonijo. V tem pravcu dela ves čas kolikor ji dopuščajo njene skromne moči. Rečemo le, da z malo všoto dohodkov, ki znašajo okrog \$1,100 letno, je storila ogromno delo. Izvršila pa ga je toliko zato, ker to ni organizacija, kjer se bi ponujale lepe službe in pa priložnosti, da se vsako delo plača. S tisočakom na leto — če se hoče delo plačati — se ne more mnogo doseči.

Izobraževalna akcija pa je storila že mnogo uspešnega dela, ker so v nji ljudje, ki delajo za dobro stvar in jidajo na razpolago svoj prosti čas brez odškodnine.

Nasi predavatelji niso računali ničesar za porabljeni čas, in dobili so v najboljšem slučaju le vsoto za povrnitev vožnjih stroškov. Žal, da predavateljev nimamo dovolj in zato so predavanja med nami bolj redka, in še to le v večjih krajih, toliko več pa stori Izobraževalna akcija JSZ. za širjenje delavske literature, in za negovanje drame in glasbe.

V zadnjih petih letih je razpečala med članstvo pridruženih društev približno dvanaest tisoč izvodov knjig in brošur iz lastne založbe, večinoma znanstvene vsebine, poleg teh pa nad tri tisoč knjig povestne vsebine, skupaj torej nad 15,000 izvodov.

Preskrbovala je društvo v klubom, ki goje dramatiko, knjige z igrami ter vloge in kjer so želeli, tudi navodila. V več slučajih jim je poslala tudi kostume. Sodelovala je z raznimi organizacijami pri prirejanju jubilejnih slavnosti in jim poskrbela primerne deklamacije, urenila razodelbo sporeda, in kjer so želeli, jim je poslala tudi besedilo za posebne prizore, prirejeno posebno za dotedno organizacijo.

V prošlih par mesecih je Izobraževalna akcija sodelovala pri pripravah za dramske predstave in druge pridržbe s sledičimi organizacijami: druš. št. 10 SNPJ., Rock Springs, Wyo.; druš. št. 16 SNPJ., Milwaukee, Wis.; Soc. pevski zbor "Svoboda", Detroit, Mich.; Dram. klub "Zora", Pueblo, Colo.; klub št. 11 JSZ., Bridgeport, O.; dr. št. 325 SNPJ., Gowanda, N. Y.; Dramski klub "Soča", Strabane, Pa.; klub št. 49 JSZ., Collinwood, O.; žensko druš. št. 322 SNPJ., Chisholm, Minn.; druš. št. 21 SNPJ., Pueblo, Colo.; Frank Tamše, Milwaukee, Wis., za razna milwauška društva, ki so v tej ustanovi; klub št. 5 JSZ., Conemaugh-Franklin, Pa.; žensko druš. št. 600 SNPJ., Johnstown, Pa.

Članstvu tistih društev, ki so bila v Izobraževalni akciji tekom leta 1929, smo januarja 1930 poslali tri tisoč izvodov knjige "Socialni ideali" in "Kako si je človek ustvaril boga". Od mnogih društev smo dobili sporočilo, da so s knjigo zelo zadovoljni in da naj jim tako literaturo pošiljamo tudi v bodoče.

Poleg številnih društev in klubov, ki so že v Izobraževalni akciji, so meseca januarja naznatile svoj pristop še slediče organizacije: druš. št. 257 SNPJ., West Park, O.; dr. št. 237 SNPJ., Conneaut, O.; druš. št. 72 SNPJ., Radley, Kans.; druš. št. 363 SNPJ., Galoway, W. Va.; dr. št. 176 SNPJ., Piney Fork, O.; druš. št. 362 SNPJ., Carlinville, Ill.; Izobraževalno druš. "Vihar", Krain, Pa.; Čitalnica Slovenskega delavskega doma, Collinwood, O.

Vsako društvo, ki pripada Izobraževalni akciji, je vabljeno, da pošlje delegata na osmi redni zbor JSZ., ki se bo vršil 30.—31. maja in 1. junija to leto. Velik del zborovega sporeda bodo tvorile postavke o kulturnem delu v naših naselbinah, o slovenskih domovih, literaturi itd. Podano bo tudi podrobno poročilo o Izobraževalni akciji JSZ., in zbor bo potem sklepal, v koliko in na kak način se jo lahko izboljša, da bo v stanju izvršiti še več kulturnega dela med našim narodom v Ameriki.

CHICAGO

Domača zabava soc. pevskega zabora "Sava" v soboto 22. februarja, Lawndale Masonic Temple, v isti dvorani, kot se je vršila Silvestrova zabava kluba št. 1. — Vstopnina 35c.

"ODPOČITE SI V FLORIDI"

Če ste trudni, ali ako se hočete umakniti neprijetnostim zimskega vremena, pojrite na daljši izlet v Florido. Veliko ljudi gre tja vsako zimo. Na tej sliki je kanal za čolne v Long Key-ju in južnem delu Floride, kamor je šel na zimske počitnice predsednik Hoover.

DOPISI

BODOČE PRIREDBE V WAUKEGANU.

Waukegan, Ill. — V soboto 1. marca priredi maškaradno veselico Slovenski narodni dom v obeh dvoranah. Za nagrade maskam je določenih \$100 v gotovini. Razdele jih sodniki po svoji previdnosti. Prejšnja leta je bila vstopnina za maske \$1, letos je pa 50c za maske in druge, torej za vse enako.

V soboto 8. marca priredi žensko društvo "Moška Enakopravnost" št. 119 SNPJ. plesno veselico v spodnjih prostorih SND.

Dan pozneje v nedeljo 9. marca, vprizori dramski odsek SND. znano dramo "Prisega o polnoči", ki jo je spisala Manica Komanova. Slične igre kakor je ta že dolgo ni bilo na našem odu. Občinstvo v Waukeganu—North Chicagu toplo priporočam, da pride na to predstavo v velikem številu.

Vzemimo take prireditve bolj resno. Že večkrat sem povdajala, da je za uspešno kulturno delo potrebna tudi moralna in gmotna podpora javnosti, kajti igralci in drugi, ki se družijo s predstavami, delajo ra-

di splošnosti, delajo zato, da pokažejo ljudstvu kaj naselbina zmora. In če je odziv občinstva povolen, je s tem dan glavni pogoj za napredek kulturnih organizacij. Če ni tega, potem seveda ni treba zameriti tistim, ki imajo veselje do dela, ako se umaknejo razočarani. Čemu naj bi naš narod zaostal za drugimi? Imamo dvorano, imamo igralce, celo vrsto lepih iger, in naselbina je zadosti velika, da gremo naprej.

Na velikonočno nedeljo priredi mladina dramsko predstavo v angleškem jeziku. To bo večja priredba za SND. Sodeluje tudi Čitalnica in gospodinski odsek SND.

Ker imena odbornikov kluba št. 45 še niso bila objavljena, jih tu navajam. Anna Mahnich je tajnica-blagajnica; Rudolf Skala je zapisnikar; organizator je Martin Judnich, v nadzornem odboru sta Martin Zajber in M. Judnich, zastopnica Proletarca v obeh naselbinah pa je Frances Zakovšek.

Na delavski praznik 1. maja bo imel slavnostno priredo klub št. 45 v spodnji dvorani S. N. D. Radi posebnih, že večkrat opisanih razmer, klub ne bo imel večje prirede v veliki dvorani, kakor prejšnja leta. Ljudje se vsled špionaze boje posečati take prireditve, posebno v sedanjih časih.

TISKOVINE

SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

ATLANTIC PRTG. & PUB. CO.
2656-58 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Tel. Landale 2012

A. H. Skubic, pred. — J. F. Korecky taj.

V naši tiskarni se tiska "Proletarec".

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI

JE

NARODNA TISKARNA

2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE

CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v Slovenskem, Hrvatskem, Slovaškem, Češkem, Poljskem, kakov tudi v Angleškem in Nemškem jeziku.

Naša posebnost so tiskovine za društva in trgovce.

Zadružna banka Ljubljana, Jugoslavija,

V LASTNI HIŠI, MIKLOŠČEVA CESTA 13, BLIZU GLAVNEGA KOLODVOVA, SE PRIPOROČA ROJAKOM IN AMERIKI ZA VSE GOSPODARSKE POSLE, ZLASTI:

- 1.) sprejema donar za hranilne vloge ali za tekoči račun proti najboljšemu obrestovanju.
- 2.) posreduje najcenejšo dostavo donarnih pošiljk iz Amerike v domovino in obratno.
- 3.) posreduje v vseh gospodarskih zadevah hitro in po cen.

Denar, ki se namernava poslati v staro domovino, naj se nakaže na račun Zadružne banke na Amalgamated Bank of New York, 11-15 Union Square, New York, N. Y., istočasno naj se Zadružna banka o tem obvesti in narodi izplačilo. Naš upravni zastopnik za Ameriko je Joseph Menton, 15524 Normandy Ave., Detroit Mich. Obrađajte se nanj.

Obrađajte se v vseh bančnih posilih za staro kraj na Zadružnu banko v Ljubljani.

Klub št. 45 priredi svoj letni piknik v nedeljo 27. julija. U-pam, da se bodo vse organizacije na to ozirale, da ne bomo imeli več izletov na en dan. Izkazujmo naklonjenost drug drugemu, kar je najboljša in najuspešnejša metoda tudi za prirede.

Poročevalka.

DOMAČA ZABAVA "SAVE".

Chicago, Ill. — Pevski zbor "Sava" priredi v soboto večer 22. feb. domača zabavo v spodnji dvorani Lawndale Masonic Temple, vogal W. 23rd St. in So. Millard Ave.; to je dvorana, kjer se je vršila Silvestrova zabava kluba št. 1 JSZ.

Društvo "Pomoč" je že izgubilo enega člena, Matija Glavič, ki je bil tudi član druš. Sv. Jožefa KSKJ. in druš. Sv. Trojice HBZ.

Zvonko Novak za novo društvo močno agitira, pri čemur mu pomagajo razni rojaki, medtem ko mu eni naspodbujajo, prvič ker smatrajo da je tu že dovolj društva, in največ, ker ne zaupajo ocetu "Pomoči". Vzrok je, da ima povsod, kjer je bil, na svoji vesti same neuspehe. Če bo v Pueblo bolj srečen, bo to pač čudež.

Opazovalec.

Seznam priredb čikaških društev in klubov.

FEBRUAR.

"Sunglasses" št. 632 SNPJ. — Plešna zabava v soboto 15. februarja, dvorana SNPJ.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

PROLETAREC

List za interes delavškega ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,

Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

NAROČNINA za Zedinjeno državo in Kanado za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrtek leta \$1.00.—

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejše do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega teden.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.
Established 1906.Editor Frank Zaitz
Business Manager Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

Address.

PROLETAREC

3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Telephone: Rockwell 2864.

546

Socializiranje zdravstva

V Zedinjenih državah bazira tudi zdravstvo na strogom kapitalističnem načelih. Dasi imamo v vsakem okraju zdravstvenega komisarja, nekaj klinik za uboge in bolnišnice za one, ki nimajo sredstev, da bi bili v privatne, je večina prebivalstva navezana na komercializirano zdravstvo. Zdravnikov imamo ogromno število. Zdravi ljudje jim niso v korist. Ce pa bi bili zdravniki plačani od države, tedaj bi bilo v njihovem interesu skrbeti, da bi bilo čim manj bolnih ljudi, ker bi na ta način imeli manj dela—posledica pa bi bila boljše zdravstvene razmere.

Kjerki se otvorji kaka klinika, v kateri se bi ljudje zdravili zastonj ali pa le proti mali odškodnini, takoj vstane celo armada organiziranih zdravnikov ter se temu na vso moč upre. Kaj njim mar režezi, ki nimajo, da bi plačevali zdravnika in zdravila, kaj njim mar ljudsko zdravje, oni hočejo, da kdor more, naj pride k njim in plača, kdor ne more, naj gre v kakokrajni špital, ki so ponavadi natrpani in niso na glasu, da se v njih skrbi za bolnike z nego, kakor bi jim bila potrebna. Režezi so, pa se z njimi postopa kakor "zaslužijo" ubožci.

Pod socializmom bo zdravstveni poklic pod nadzorstvom družbe, kakor je npr. šolstvo. Zdravniki bodo ljudski uradniki, in ljudje se jih bodo posluževali ne da bi jim bilo treba plačevati posebej. Zdravnik bo gledal, da bolnika čimprej ozdravi, da si s tem omeji delo, in zdravniški svet bo skrbel, da se ljudstvo brani pred boleznjimi, ker je ceneje in boljše, kakor pa jih zdraviti.

Kritiki in njihova važnost

Spošten nazor je, da so kritiki potrebeni, toda niso priljubljeni, posebno še ne med tistimi, ki so kritizirani. V Londonu je nedavno neka ameriška igralka oklofutala kritika, ker je po njenem mnenju krivčno oceňeval njene nastope na otru. Ivan Cankar je rad udarjal po kritikih, ki so mu bili v večini krivčni.

Ruski pisatelj Čehov je dostikrat dejal, da kritikov prav nič ne upošteva, ker so nepotrebni. Zatrjeval je, da njemu ni nobeden v ničemur koristil. Kritik mu je bil kakor bencelj, pravi Carl Sandburg. Bencelj nadleguje konja in ga grize, in konj otepa s svojim repom. In bencelj ga obletava in brni naprej in naprej ne da bi vedel čemu. Nenamrej je, je pisal Čehov, in brni, opozarjajoč svet, češ, "glejte, tudi jaz živim. Jaz lahko brni venomer brez potrebe in pomenu."

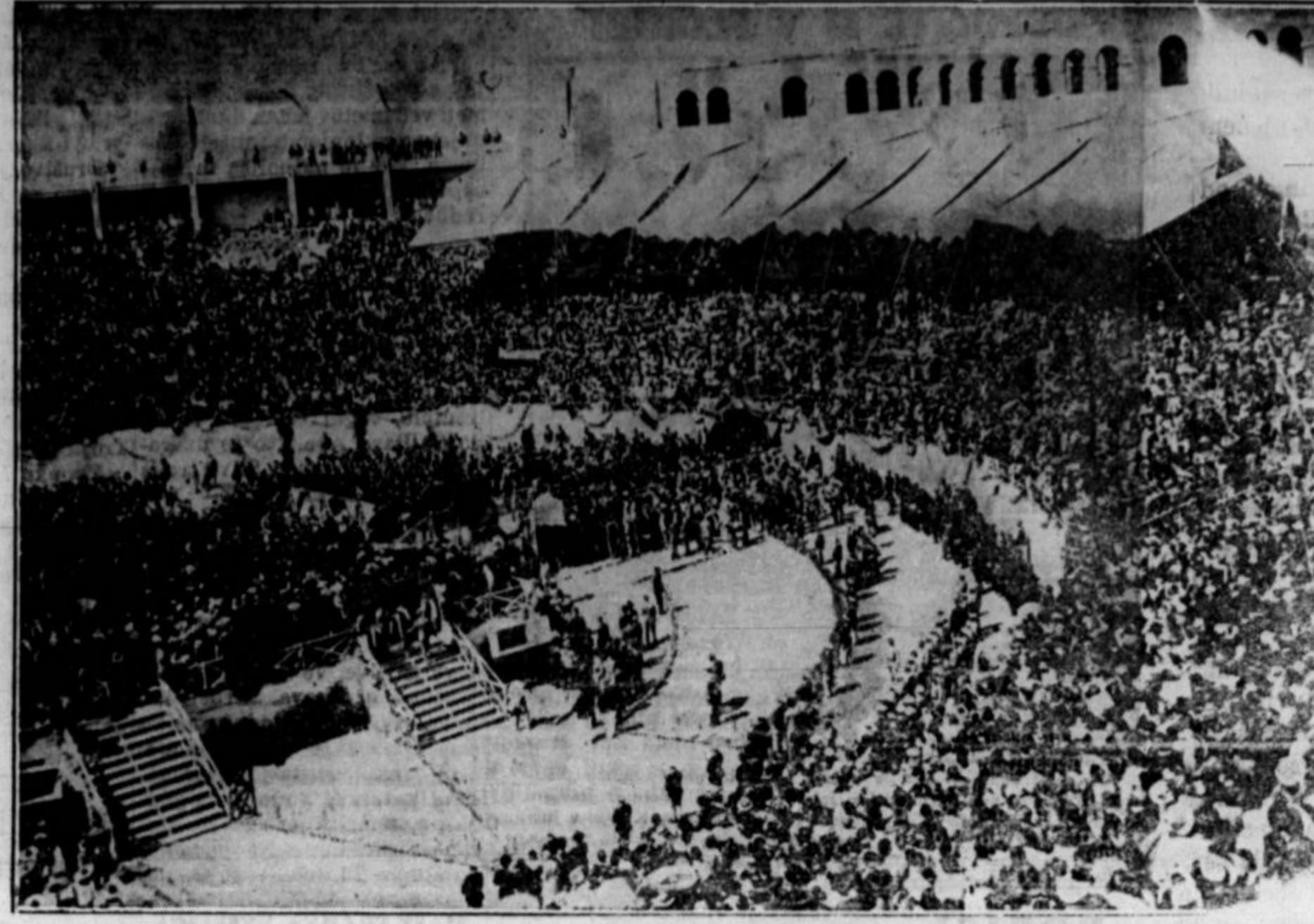
Samo en kritik je napravil vtis na Čehova. "Petindvajset let sem čital kritike svojih povesti in dram," je dejal, "pa se ne spominjam niti ene ocene, ki bi mi bila vreden nasvet. Le kritik Skabičevski je napravil impresijo name... dejal je, da bom poginil v jarku pisan."

Prerokovanje glede Čehove smrti se ni izpolnilo. Najdajti pisatelji so najbolj kritizirani in navadno zmagajo nad kritiki ter jih obseňčijo, kakor jih je npr. med Slovenci Ivan Cankar. So pa bencelji tudi med pisatelji, ne le med kritiki.

"POKRET", KI GA DRUŽI SOVRAŠTVO

Noben pokret, čigar edina skupnost je sovrašto do nekoga, ne more biti trajen, ne uspešen. Ne mislimo trajen skozi desetletja, nego takole nekaj let. Niti niso taki "pokreti" vredni, da bi živel. So kakor mrčes, ki pride, se izliv in izgine. Prejšnji zaveznički v programu sovraštva se zasovražijo sami med seboj.

"Proletarec" je socialističen list, in zato ker je list načel, je osovražen! Ako bi "Proletarca" hvalili ljudje, ki ga danes sovražijo, bi mu bilo v poniranju, in ne bi bil pravi delavski list.

SLAVNOSTI VSTOLIČENJA NOVEGA MEHIŠKEGA PREDSEDNIKA DNE 5. FEBRUARJA je prisostvovala velika, množica ljudstva. V stadionu se je zavrsila brez neprilika. Ko pa se je novi predsednik Pascual Ortiz Rubio vrátil v avtu proti vladni palači, je bilo oddanih nanj šest strelov. Bil je ranjen v lice in čeljust, njegova žena v uho in vrat, njegova nečakinja v ramo, in ſofer v glavo. A tentatorja so prijeli. (Glej poročilo na 1. strani.)

K vprašanju: umetnost in proletariat

Piše Veno Venomer,
Ljubljana.

Zivljenski pogoji, v katerih drži kapitalistična družba ukljenje svoje mezdne sužnje, niso prijazni umetnosti, marveč sovražni, ubijajoči. Vživanje in ustvarjanje umetnosti zahteva gotovo mero svobode materialnega in kulturnega gibanja. Delež izkorisčanih pa je nesvoboda v vseh ozirih, od kar obstajajo razredi. Zato so se čestokrat pojavljala vprašanja, ali je umetnost sploh nrawnno in družabno upravičena, in ali je umetnost za razvoj človeštva motor ali — cokljija.

Francoski pisatelj J. J. Rousseau, veliki apostol vrnitve k prirodi, je izpovedal v svoji razpravi, da je umetnost luksuz in da vodi k nrvnemu propagiranju. Filozofski nihilizem v Rusiji je okrog 1870. postavil krilatico: več je vreden čevljar za družbo kakor pa Raffael, zakaj čevljar izvršuje družabno potrebitno delo, dočim je Raffael slikal razne Madone, ki jih prav lahko pogrešamo. Tudi Leo Tolstoj je na pragu 20. stoletja obozidel s svojo neizprosnostjo, jedko logiko vsake umetnost, v kolikor je predpravica in užitek le posedujočega razreda in sama sebi namen. Priznava le umetnost, ki zavedno deluje za cilj, dvigniti celoten narod k višji nравnosti.

Vsem tem izjavam je eno skupno: vse so bile izrečene v prehodnih dobah, ko umira star družabni red in se pojavi v velikih krčih nove oblike socialnega življenja. V takih časih nosi umetnost očitno pečat služabnice, da, celo pečat vlačuge posedujoče in vladajoče manjšine, prelevi se često v zgolj luksuz, v igračkajo ter zaide v groba nasprotja z vstajajočimi razredi. To velja za vse gornje izjave oz. dobe, v katerih so bile izrečene. Ko je Jean Jacques Rousseau izrekel svoje prekletstvo nad umetnostjo, se je razmahnila francoska filozofija do razmaha, ki sicer ni našla svojega viška v kaki klasični umetnosti, pač pa v klasičnem dejanju politike: v veliki francoski revoluciji.

Pa tudi sicer je treba zavrniti te izjave. Dejstvo je namreč, da je umetnost staro, duhovno izražanje življenja človekovega. Kakor misljenje, da mogoče celo prej kot abstraktno misljenje, se je gon po umetniškem ustvarjanju razvila v delu primitivnega človeka, in sicer v družabnem delu. Jedva da se je človek osvobodil živalstva, predno že

je duševno življenje začelo klic". Uspeh umetnikov je bil le del triumfa meščanske družbe.

A kaj pomeni to v družbenem redu kapitalistične blagovne produkcije. (Blago: kar se proda ali kupi.) Nič drugača kot to, da je tudi umetnost podložna želesnim zakonom prav te blagovne produkcije. Temelj kapitalistične blagovne produkcije je nesvoboda človekovega dela. Dokler ni človekovo delo na sploh svobodno, ostane ročno kakor tudi duševno delo zasuhnjeno, morata biti znanost in umetnost nesvobodni. Poleg proletarca z žljavimi rokami nosi jarem sedanega kapitalističnega reda tudi z lavorikami ovenčani umetnik, znanstvenik. Umetnost gre za kruhom, mora iti za kruhom, ker mora umetnik živeti, ker hoče živeti. Da živi, je prisiljen prodajati, kar je ustvaril njegov genij. Red kapitalizma pozna samo blagove, ki so na prodaj. Tudi umetnine so blago v tej družbi. Kar kor obleke in kava mora tudi umetnina zavzeti svoje tržišče. In čigavo je to tržišče? Ne onih pičih razumnikov in po umetnosti hrepenečih, marveč onih, ki prevladujejo z denarjem, ki nudijo več. In tako pohodi življenje marsikaterega umetnika, ki se spusti v boj z življenjem, pa ga pritisne ta sistem ob zid podstrešne sobe in ga zadusi.

Kdaj se bo umetnost rešila tega suženjstva? Čim se bo delo osvobodilo izpod jarma kapitalizma, se bo osvobodila tudi umetnost, se bo tudi umetniški genij razmahnil do daleč nepoznanih meja. Kdaj se bo umetnost rešila tega suženjstva? Čim se bo delo osvobodilo izpod jarma kapitalizma, se bo osvobodila tudi umetnost, se bo tudi umetniški genij razmahnil do daleč nepoznanih meja.

To je spoznal še pred modernim socialističnim gibanjem veliki nemški operni komponist Richard Wagner, ki je v svoji razpravi "Umetnost in revolucija" zapisal tudi tele besede:

"Dvignimo se iz bede rokodelstva s svojo bledo denaro dušo v svobodno umetniško človečanstvo z njegovo blestijo se svetovno dušo; iz obremenjenih dinarjev industrije hočemo vse postati lepi, močni ljudje, ki jim pripada svet kot večni, neusahljivi vrelec največjega užitka."

Določno je pokazal na vzrok "bede rokodelstva", na "dinarstvo industrije". Dalje pravil:

"Dokler ne morejo biti v kakem narodu vsi ljudje enako svobodni in srečni, morajo biti vsi ljudje enako sužnji in enako bedni."

Tudi na vprašanje, kako se osvoboditi tega suženjstva in vstopiti v človečanstvo, je Wagner odgovoril:

"Namen zgodovinskega razvoja je močni človek, je lepi človek: revolucija mu daj moči, umetnost lepoto."

Ta močni in lepi človek, potkeratev je hrepel Wagner, ni mogoče "osebnost" individualizma, ne kakršenkoli nadčlovek, marveč harmonično razvita osebnost, ki je zvezana neločljivo s celoto, ki se čuti eno z njim. To pa zahteva socializem. In revolucija je delo množic, najvišja umetnost pa je vedno bila izraz duševnega življenja množic.

Bodoči ljudstvo svobodne dela bo ljudstvo svobodne umetnosti.

(Napisano po Klari Zetkin.)

SOCIALISTIČNA KONFERENCA ZA ZAPADNO PENNSYLVANIJO.

Pittsburgh, Pa. — V nedeljo 16. februarja ob 10. dopoldne se prične v strankinem državnem uradu, soba št. 307 Fifth Ave. Arcade, konferenca socialistične stranke za vse njene postojanke zapadno od Altoona. Vsi klubovi v zapadni Penni so vabjeni, da poslje vsak enega zastopnika.

Zadnja konferenca v Readingu je potrdila priporočila prošle konference in nominirala kandidate v državne urade, med njimi po našem priporočilu sodruga James Maurerja za govornika. Predno lista kandidatov veljavna, jo mora potrditi še naša konferenca dne 16. februarja. Na njih bo govoril tudi Frank Manning, organizator socialistične mladinske lige (YPSL). Ako vaš klub medtem ne bo imel seje, naj se te konference udeleži odborniki klubov.

Sarah Limbach, tajnica socialistične stranke v Penni.

HILLQUIT BO GOVORIL V CHICAGU.

Chicago, Ill. — Odbor socialistične čikaškega okrožja je zaključil, da priredi v sredo 19. marca velik ljudski shod, na katerev bo glavni govornik Morris Hillquit, predsednik socialistične stranke. To bo ob enem pričetek kampanje za pridobitev tisoč novih članov v Chicagu.

V Chicagu bodo ustanovljeni angleški socialistični klubovi v vseh kongresnih okrajih. Nekaj jih že posluje in se pripravljajo na nominiranje kandidatov za kongresnike.

Poseben tiskovni odbor dela na načrtih za ustanovitev angleškega socialističnega lista v Chicagu, ki ga bo predložil prihodnjih seji delegatov okrajne organizacije. — P. O.

MILIJONE ZA SLADOLED.

V prošlem letu je bilo v čikaškem okraju potrošenih šestindvajset milijonov do arjev za sladoled.

AMERIŠKA KAZNILNICA V ST. QUENTINU

Ernst Toller je bil pred nekaj meseci v Ameriki, kjer si je ogledal razne ameriške zanimivosti. Zdaj piše o teh svojih obiskih v nemških časopisih. Priobčujemo njegov opis obiska kaznilnice v St. Quentinu. Ernst Toller je eden največjih nemških dramatikov v pesnikov. Njegovo dramo "Rušilci strojev" je prevedel v slovenščino Mile Klopčič. Ko jo je hotel Delavski oder lani uprizoriti v Ljubljani, jo je policija prepovedala. — Op. ur.

Tom Mooney.

Prepeljali smo se z ladjo preko zaliva San Francisco. Potem nas je peljal avto skozi gričasto, z evkaliptovimi, lovorjem drevesi preraslo pokrajino od Marin Countyja do kaznilnice St. Quentin. Peljemo se mimo prvega stražnega stolpa, ki je zavarovan s strojnici. Kesneje je stolpov čimdalje več. Prišli smo do vhoda, vpisati moramo svoja imena. Gremo preko dovršiča do drugih vrat. Peljejo nas v pisarno. Četr ure nato vidimo Toma Mooneyja v sobi za obisk. Ob dolgi mizi sedejetki, njim nasproti obiskovalci. Po sredji mize, ob zvišenem pultu sedi paznik, ki nadzoruje jetnike in obiskovalce.

Tom Mooney živi že trinajst let v kaznilnici. Kot mlad človek je moral noter, danes je siv in njegov obraz ves v potezah. Ta človek sedi nedolžen v kaznilnici. To ve Amerika, to ve svet, vedno je še za zidovi.

Mooney je bil eden najbolj delavnih socialističnih agitatorjev na ameriškem zapadu. Organiziral je mnogo delavcev, vodil štrajke. Bil eden najbolj osovraženih ljudi. Detektivi so se podili za njim, vedno jim je manjkal povod, da bi ga zgrabil.

Dne 20. julija 1916. so demonstrirale v veliki paradi nacionalistične zveze za vstop Amerike v vojno. Ob Market in Stuart Street je eksplodirala bomba, 10 ljudi je bilo ubitih.

Nekdo, po imenu McDonald, je trdil nekaj dni po tem, da je videl Toma Mooneya v bližini prizorišča. Čim je Mooney slišal za obdolžitev, se je takoj prijavil policiji. Aretirali so ga in v velikem procesu obsodili na dosmrtno ječo. Vsa njegova zatrjevanja, da je nedolžen, niso zaledla. Razbremenilne priče je državni pravnik osumil in aretil. Slike, ki so jih posneli foto-reporterji, in ki jasno kažejo Toma Mooneya na balkonu neke hiše, ki je daleč proč od prizorišča, ga niso mogle obvarovati.

Ko so kmalu po procesu povečali te slike, je bilo spoznati tudi neko cestno uro, katere kazalci so kazali 1 uro 58 minut. Ker je bilo nemogoče priti od hiše, v kateri se je tedaj nahajal Mooney, v šestih minutah do kraja atentata, je bilo s tem dokazano, da Mooney ni vrgel te bombe. Tudi ta neizpodbitni dokaz ni koristil jetniku.

V ameriški javnosti so se začeli zanimati zanj. Ustanavljal so odbore.

Joško Oven:

ZA SOLNCEM

(Nadaljevanje.)

Panteon.

Panteon, ki je grobnica največjih Francozov, je bila namenjena za cerkev Sv. Genovefe. Sezidal jo je arhitekt Soufflot in je v resnici krásna stavba. Podrobnosti ne bom opisaval; omenim le, da je notranjost okrašena s slikami v večini iz življenja sv. Genovefe ter rane zgodovine Pariza. Na sredi je Falguierov "Monument de la Revolution", veličastna kiparska skupina, predstavljajočo francosko revolucionjo. Omeniti moram, da je to cerkev, kot večina drugih zaplenil revolucionarni odbor v korist ljudstva, ker je pa bila ta cerkev zidana v grškem stilu in stala na takoj impozantnem kraju jo je odbor spremenil v Panteon. Na pročelju se blišči mogočen napis: "Aux grands hommes patrie reconnaissante" (Velikim možem hvalježna domovina.) Že pred leti sem bil večkrat spodaj v grobnici. Tudi to pot smo šli globoko dol in klet. Star vodnik, ki pričakuje da mu ob koncu daš malo napitino, ti v močnem baritonu, ki votlo doni med oboki, razklada posamezna imena. Voltaire—veliki mislec, Rousseau—filozof, arhitekt Soufflot ter dolgo število drugih. Proti koncu vidiš grob, v katerem leži pisatelj, mislec in poet Victor Hugo, malo naprej pa Zola. Kar obstal sem, ko sem ugledal med rudečimi venci grob Jean Jaurés-a. Torej je javno mnenje prisililo državne buržavne republike, da so prinesli truplo tega velikega socijalista in mučenca v Panteon! Kadar ste v Parizu, ne pozabite obiskat njegov grob.

Iz Panteona jo odrinemo mimo Sorbone po rue des Ecoles do spomenika filozofa, svobodomisleca in tiskarja Etienne Dolet-a, ki je bil javno sežgan malo pod Sorbono na trgu Maubert leta 1546. Bil je direktna žrtev jezuitske inkvizicije, katera pa ni nikdar dobila na Francoskem takega razmaha kot na Španskem. Milano Observatoire, ki je bil ustanovljen leta 1667, pridemo do Jardin du Luxembourg, ki je eden najlepših pariških parkov. Sredi vrta je muzej istega imena. Muzej je zelo zanimiv posebno za tistega, ki se interesira za moderno umetnost. Izmed kiparjev so tu zastopani s svojimi deli Rodin, Falguiere, Dubois, Chapu, Boucher, Saint-Marceaux itd. Izmed slikarjev pa: Vellon, Dufour, Guilleme, Hebert itd.

V posebnem oddelku so ti predstavljeni impresionisti Manet, Renoir, Pissaro, Monet, Stevens itd. To je samo nekaj imen. V opisovanje posameznih del se ne bom spuščal. Malo nazaj proti Seini je Jardin des Plantes (botanični vrt), kjer se nahaja maturologični muzej, tudi zelo interesanten. Botanični vrt datira nazaj v 1626, muzej pa je bil ustanovljen za časa revolucije, in je eden najpopolnejših te vrste. Obrnemo se nazaj proti reki, kmalu smo pri Louvre.

Louvre.

Ne bom skušal opisavati ta ogromni muzej, ki je največji na svetu. Od kar sem ga pred sedemnajstimi leti zadnjič videl, je bil popolnoma reorganiziran. To delo so izvršili povojni in priznati se mora, zelo ukusno. Ta kolosalni mu-

WM. B. PUTZ

Cicero's { LEADING LARGEST OLDEST } Florist

Cvetlice in venci za vse slučaje.

5134 W. 25TH ST.

CICERO, ILL.

Tel.: Cicero 69. Na domu Cicero 2143.

Anton Zornik

HERMINIE, PA.
Trgovina z mešanim blagom.
Pedi in pralni stroji naša posebnost.
Tel. Herminie 2221.John Metelko, O. D.
Preiščemo oči in določimo očala
6417 St. Clair Ave.,
CLEVELAND, O.

VŠČIPCI

Narodni dom za skupni prepir.

Pri nas imamo vse polno parija, na katerem je napisano "sloga" z veliko začetnico. Pa se drug drugega v "Slogi" tožarimo, predbacivamo si storjene in nestorjene grehe, program pa je večinoma kšept. Prijatelj, star modrijan, mi pravi, da smo se tega bratskega toženja in prepričljivosti nalezli ob tistih rojakov v drugem največjem ameriškem mestu, ki so se lani celo organizirali za prepir. Ce dobimo svoj skupni dom, se bomo lahko šteptili v svojem narodnem hramu.—Milwaukee.

Ni še pojasmnila.

Kdo je bil tisti "progresivni" delegat na waukeganski konvenciji SNPJ, ki je gospodinji plačal s čekom, za katerega ni imel pokritja v banki? To vprašam že drugič, godrnjavi list pa še ni odgovoril.—Radovedo.

Heflin ruši "Petrovo skalo".

Senator Heflin iz Alabame

imat katoličane najbolj na piki.

Vsako priložnost v senatu potrabi,

da reče kaj slabega o njih.

Vzlic temu je slab rušilec "Petrove skale", ker je za svojo vero ravno tak bigot kakor so katolički klerikalci za svojo.

fanta bi rada, in tukaj je pač treba Balantačeve pomoći.

To komedijo v treh dejanjih

boste videli v nedeljo 30. marca

v dvorani CSPS. Vprizori

jo dramski odsek kluba št. 1.

Vstopnice v predprodaji so 75c

v jih dobite pri članih in članicah kluba. — P. O.

STRABANE, PA. — Plesna veselica klubu št. 118 JSZ. v soboto večer 1. marca v dvorani dr. št. 138 SNPJ.

BARBERTON, O. — Maškaradna

veselica klubu št. 232 JSZ. na Pusti

ni večer 4. marca.

NEWBURGH, O. — Plesna veselica klubu št. 28 JSZ. v soboto večer 8. marca v Slov. del. dvorani na Prince Ave. in 109. cesti.

WAUKEGAN, ILL. — V nedeljo 9. marca vprizori Izobraževalni dramski odsek S. N. D. drama "Prisega o polnoči."

CHICAGO, ILL. — Predstava dramatskega odseka št. 1. v nedeljo 30. marca v dvorani CSPS.

APRIL.

DETROIT, MICH. — Prvomajska slavnost klubu št. 114 JSZ. v soboto večer 26. aprila v Hrvatskem domu na Kirby Ave.

CHICAGO, ILL. — Koncert "Save"

v nedeljo 27. aprila v dvorani ČSPS.

PINNEY FORK, O. — Zborovanje vzhodnoohiške Konference JSZ. v nedeljo 27. aprila.

MAJ.

WAUKEGAN, ILL. — Prvomajska priredba klubu št. 45 v dvorani št. 2 v SND. 1. maja.

CHICAGO, ILL. — Dne 1. maja majsko slavnost klubu št. 1 v dvorani SNPJ.

NEWBURGH, O. — Ohiskska konferenca JSZ. v Slov. delavski dvorani v nedeljo 4. maja. Konferenca popoldne ob 2., večer veselica.

BRIDGEPORT, O. — Klub št. 11 JSZ. vprizori v nedeljo 10. maja I. Molekovo drama "Porocno noč".

OSMI REDNI ZBOR J. S. Z. dne 30.-31. maja ter 1. junija v mestu

ki ga članstvo določi meseca januarja s splošnim glasovanjem.

JULIJ.

WAUKEGAN, ILL. — Piknik klubu št. 45 JSZ. v nedeljo 27. julija.

(Tajnike klubov prosimo, da nam sporoča datum sv. priredbe, da jih uvristimo v ta seznam.)

DRAMA IN GLASBA

MEŠETAR BALANTAČ PRI VDOVI ROŠLINKI.

Mešetar Balantač je 56 let star dedec, napol gluh, da nastavlja desnico k ušesom, kar je pri volji poslušati, grad je, govori zelo na glas, hodi na božja pota, vedno ima pri rokah venec in druge svete reče, preganja bolezni s kolomanovim žagnom, vdovam išče mlade ženine, mladim dekletom pa bogate vdovce. Balantača boste spoznali pri vdom Rošlinki, ki se lišpa, a med tem kara svojo hčer, kakor da se ona udaja nečimurnosti in da je ona pozabila na pokojnegaata. Možila bi se rada, zalega fanta bi rada, in tukaj je pač treba Balantačeve pomoći.

SPRINGFIELD, ILL. — Maškaradna klubu št. 47 JSZ. v soboto 22. feb. v Slovenskem domu.

CHICAGO, ILL. — Domčač zaba-

va zborna "Sava" v soboto 22. feb. Lawndale Masonic Temple.

MAREC.

STRABANE, PA. — Plesna veselica klubu št. 118 JSZ. v soboto večer 1. marca v dvorani dr. št. 138 SNPJ.

BARBERTON, O. — Maškaradna

veselica klubu št. 232 JSZ. na Pusti

ni večer 4. marca.

NEWBURGH, O. — Plesna veselica klubu št. 28 JSZ. v soboto večer 8. marca v Slov. del. dvorani na Prince Ave. in 109. cesti.

WAUKEGAN, ILL. — V nedeljo 9. marca vprizori Izobraževalni dramski odsek S. N. D. drama "Prisega o polnoči."

CHICAGO, ILL. — Predstava dramatskega odseka št. 1. v nedeljo 30. marca v dvorani CSPS.

APRIL.

DETROIT, MICH. — Prvomajska slavnost klubu št. 114 JSZ. v soboto večer 26. aprila v Hrvatskem domu na Kirby Ave.

CHICAGO, ILL. — Koncert "Save"

v nedeljo 27. aprila v dvorani ČSPS.

PINNEY FORK, O. — Zborovanje vzhodnoohiške Konference JSZ. v nedeljo 27. aprila.

MAJ.

WAUKEGAN, ILL. — Prvomajska priredba klubu št. 45 v dvorani št. 2 v SND. 1. maja.

CHICAGO, ILL. — Dne 1. maja majsko slavnost klubu št. 1 v dvorani SNPJ.

NEWBURGH, O. — Ohiskska konferenca JSZ. v Slov. delavski dvorani v nedeljo 4. maja. Konferenca popoldne ob 2., večer veselica.

BRIDGEPORT, O. — Klub št. 11 JSZ. vprizori v nedeljo 10. maja I. Molekovo drama "Porocno noč".

OSMI REDNI ZBOR J. S. Z. dne 30.-31. maja ter 1. junija v mestu

ki ga članstvo določi meseca januarja s splošnim glasovanjem.

JULIJ.

WAUKEGAN, ILL. — Piknik klubu št. 45 JSZ. v nedeljo 27. julija.

(Tajnike klubov prosimo, da nam sporoča datum sv. priredbe, da jih uvristimo v ta seznam.)

MLADENIČI - MOŽJE!

Obleka po vaši meri.

Mi vam izdelamo obleko ali

suknjo, da vam bo pristojala kakor rokavica na roki.

ČISTA VOLNA SAMO— \$25.00

Naročite si obleko ali suknu pri nas.

Delo jamčeno.

John Mocnik

6517 St. Clair Avenue,

CLEVELAND, O.

Čemu jok ob "naši mili pesmi".

Rojaki od sv. Štefana so zadnji petek v januarju prvič peli na "Radio". Ljudje pa so

jokali. Pismošča je prinesel v urad "A. S." vrečo pisem:

"Tako smo jokali, ko smo čuli prelepo slovensko pesem . . ." In v drugem pismu tudi pripovedujejo o joku. "Vraga, kje pa so čekti," se je jezik Jerič, "s solzami vendar ne bomo mogli plačati stroškov!"

Kar meni ne gre v glavo, je to, čemu ljudje jokajo, kadar čujejo "našo pesem".

Pride Subelj, halo, v jok! Pride Banovec, zopet jok. Žinga "Adrijin" kvartet, zopet placi. Sedaj, ko se je lotila koncertne

ture tudi gdč. Ropasova, bo

treba spet jokati. Rojaki, čemu treba plakati ob lepi pesmi!

Saj vendar nismo po solzah priplavali v "novo domovino"!

RK.

Novi izobraževalci.

Pouka smo potrebeni, pa nam

ga ponujajo po \$2.50 na leto.

In pa v njihov lokal nas vabijo,

kjer se lahko učimo (v fanta-

tizmu) in okrepčamo. A je že

tako, da se rojaki ne obračajo

k "izobrazbi", ki je navidezno

poneni, toda koncem konca

vendarle mnogo stane. Zato

so tisti učitelji jako hudi, pa

spuščajo papirnate in besedne

strelce proti Izobraževalni ak-

oci. — Glas iz Cicera.

Kraljicevci.

Na predstavi Paul Greenove

drame "The Field God", ki se

je vršila 7. feb. v Goodmannovem

gleddališču v Chicagu pod

avspicijo socialistične stranke,

je bilo do 600 oseb. Z igro je

bila avdijenca zelo zadovoljna.

Moč diktature.

PANTER SAI

ANGELO
CERKVENIK:DAJ NAM DANES NAŠ
VSAK DANJI KRUH

Socialna povest.
(Ponatis iz knjige
"Cankarjeve
družbe".)

(Dalje.)

Zopet so pendreki bili močnejši, nego anarhičen napad, ki je bil samo po nekem vedno vračajočem se naključju navidezno organiziran čim množice . . .

Marta je stala na oglu ulice in od daleč opazovala vrvenje množice. Čutila je z množico, privočila je gospodi v banki vislice, a napada se ni udeležila. Vedela je, da se more proti organizaciji boriti samo organizacija, proti sistemu siste. Mnogo je čitala, posečala je že nekoliko let razna delavska predavanja, fungirala je že leto dni kot delavska zaupnica. Kljub temu pa je tudi v njej zavrela kri. V možganih so ji kljuvale maščevalne misli, ki so se zbirale, kakor se zbirala gnoj okrog boleče rane, dokler se tvor ne razpoči in bolna kri ne izlije.

Vse misli so se nagonsko zbirale okrog strastnega hrepnenja, da bi videla vse te goljufe in tatove viseti . . .

— Smešno, prišli bi drugi!

— Polom, polom, je nekdo kričal. Kakšen polom? Kjer je denar, kjer se kopijoči milijonske vloge, vendar ne more biti poloma, če se denar ne krade!

— Tatovi so!

Ko se je izpraznila ulica, je hotela stopiti v banko. Pred vratih je stal stražnik.

— Prepovedano je vstopiti!

— V banki imam svoj denar.

— Banke ni več!

— Petdeset tisoč!

— Poštni človek si danes petdeset tisoč ne more prihraniti. Sele, ko mu uspe dokopati se do milijona, dozori do poštenjaka . . .

Stražnik se je nasmehnil in Marta je odšla.

Vedela je, kaj jo čaka.

Moral bo oditi od doma. O tem ni niti kratek hip dvomila. Tisoč misli se je divje pregnjalo v njej, druga za drugo je brzel v skokih, drznih lokih, druga neodvisna od druge, kakor da se jim nekam neznansko mudi . . . Drvele so kakor film preko platna in jo utrjale do onemoglosti.

— Marta, moralna se boš odločiti, je zvezčer rekel oče, ko sta ostala sama v kuhinji.

— So že drugi odločili.

Dobro je vedela, kaj ji je oče hotel povedati in vendar se je izognila pravilnemu odgovoru. Postalo jo je sram; otroče in smešno se ji je zazdelo, da se skuša tako nespametno oteti tistem, kar jo bo neizbežno doletelo.

— Prav zato se moraš tudi ti odločiti! Zdaj ne govorim več o denarju, ki si ga tako neumno zapravila, o tebi govorim.

— Naj grem, ste hoteli reči.

— Samo eno sobo imamo! Pet nas je! Stlačeni smo! Za šestega ni prostora! Pa to ni glavno. Glavno je, da doma ne smeš roditi. Zvonko je naš otrok. Videl bi stvarni, ki jih zdaj še ne sme niti videti niti vedeti.

Marta se je nasmehnila, in bilo ji je, da bi mu zaluhala v brk grdo psovko, da bi ga s pestjo v obraz.

— Ali mislite na pohujšanje?

— Kristus je rekel . . .

— Sem že davno slišala! Vem, da je z besedo pohujšanje misil na vsako zlo delo. In to, kar nameravate storiti, ni nič manj nego zlo delo.

— Smrkavka! Ti me ne boš poučevala!

Prestar sem že.

Preden se je dobro zavedla, jo je krepko udaril v obraz.

— Oče!

Kako težko, kako neznansko težko je je šla ta beseda iz ust! Vsa njena notranjost se je upirala zavesti, da laže, da mora lagati. Udarec ji je zbičal kri in misel; zopet se je v njej morala deklca umakniti možu, bojevniku.

Solza, komaj porojena, je v kali zamrla.

— Mater ste udarili, ki bo danes, jutri povila dete!

— Do smrti bi te moral pretepit!

— Kdo vam je dal pravico soditi me?

— Kdo? Kdo te je redil vse življenje?

— Nehajte! Ali nisem vse svoje življenje delala za dva? Ali vam nisem že s svojim šestim letom odtehtala dekle? Kdo je pestoval brata, kdo sestro? Kdo je hodil vsak dan, v vročini in mrazu, solnici in dežju, že kot nedostrel otrok, po vodo tja doli k vodovodu? Kdo vam je vozil težke butare dračja in drv domov, kdo nabiral od ranega jutra do pozne noči po hribih trsk? Kdo je že s štirinajstim letom moral na delo v tovarno, da vam je nosil paro za paro domov? Napravite črto pod računom, seštejte postavke, zopet podtežljite, kar ste vi meni dali . . . V čigavo dobro ostane čist dobiček? Sramujte se!

Sošič je zagnal kozarec preko mize.

— Ubite me! Tukaj sem! Bo vsaj konec tega peklenškega življenja, konec bajke o vašem toliko razkrčanem krščanstvu!

Vse, kar je posebno v teh treh poslednjih mesecih njena nenehoma iskajoča in nemirna misel nakopičila že tolikokrat odkritih a zanj celo novih spoznanj, vse mu je nalila zvrhano v kupo.

— To vaše krščanstvo! Dokler ste slutili, da imam denar, dokler ste upali, da me boeste mogli opehariti, je bilo vse dobro, vse pozabljeno! V čem ste boljši od Judeža? Judež je izdal svojega učitelja za trideset srebrnikov in se je vsaj obesil! Vi pa in ne-

šte drugih, ki nosite bandere v procesijah, ki hočete biti vsem vidni njegovi apostoli, ste ga neštetokrat izdali in ga venomer izdajate za trideset par . . . obesili pa se še niste . . . Judež je naposlед moral priti, da je izpolnil preroštvo? In vi . . . oh, vi!

— Kakšne brezverske časopise čitaš v poslednji dobi? Takšno žensko sem imel v hiši in niti slutiš nisem . . . Kaj čitaš, ženska?

— Kaj čitam? Vaše življenje čitam, materno življenje čitam . . . Besede trpljenja, ki mi je dvojček od spočetja pa do danes, poslušam, vsak dan poslušam . . .

— In se ne bojiš, da se zemlja ne odpre in te ne požre?

— Zemlja odpre?

— Zasmejala se je.

— Zakaj vprav pod meno, zakaj naj bi baš mene požrla, ko se niti pod vami še ni odpri?

— Vlačuga!

Zopet se je zasmejala in njen smeh je bil spačen in žalosten; po licih so ji pritekle solze.

— Vlačuga? Zakaj sem vlačuga, ljubeči oče, zakaj?

Pred tem vprašanjem je onemel. Kaj naj ji odgovori? S čim naj obrazloži svojo psovko? Kako naj jo opraviči?

— Ali sem se kdaj prodajala? Sem se iz strasti udajala kakšnemu moškemu? Ali ste vi, ki mi očitate grešenje, prišli čisti in nemadeževani v sveti zakon? Kdo naj vam to verjamе?

— Tiho! Ne gobezdaj o stvareh, ki jih ne moreš razumeti!

— Molčala bom! Le to mi povejte: Kaj nameravate storiti z menoj? Pognati me na ulico, ponuditi me v objem prostituciji in bedi, v naročje zločinstvom in grehu?

— Z doma moraš!

— Moram?

— Moraš!

— In če ne bi hotela? Ce bi bila tako zlobna kakor vi in bi vas prisilila k umiku?

— Ti da bi mene prisilila?

— Vem za skrivnost, ki jo vi komaj slutite, za skrivnost, ki je vredna zlata, ki bi jo vse to predmestje pograbilo z navdušenjem, s kakšnim pobere gladen pes vsako pocestno kost, in jo oglodaval . . . Kako bi glodali na tej kosti . . . Vaše lastne kosti bi začutile ugriz vsega predmestja . . .

— Skrivnost?

V njegovih možganih so se misli, ki so bile že davno zaspale, začele buditi in se večati, oblikovati se v dočista jasne in boleče drome . . . Stara rana se je na novo odprla . . .

V rani ga je klijivalo . . . Dvomi so kazali svoje ostre zobe, odpirali svoja volja žrela . . .

— Kaj ve ta otrok?

Njegovi dvomi so izbruhnili v hreščem, penecem se vprašaju:

— Kaj veš?

Njegov glas je postal neartikulirano rjovje . . . V rjovenju se je očitovala človeška zver iz pradavnin, zver vsa poraščena z dolgo, umazano dlako, oborožena z gorjačo in gigantskimi pestmi, z naprej izbočenimi čeljustmi, z izbuljenimi, krvavo podplutimi očmi . . .

— Kaj veš?

— Vse vem.

— Zadavim te!

— Zadavite me in vaša skrivnost bo ostala za vedno skrita vašim očem.

— Mučil te bom, iztrgal ti bom jezik!

— Ubijte me!

— Zakaj me trpinčiš, ženska?

— Vsaj en sam trenutek maščevanja za dvajset let trpljenja, ki ste ga nedolženu otroku oprili, ki ste ga naprtili na šibka dekliska ramena, trpljenja, ki mu hočete v tem trenutku položiti razbeljeno krono na oznojeno čelo.

— Ti me trpinčiš, otrok!

— Onemogel se je zgrudil na mizo . . . Zdelenje je, da je zastokal . . .

Zasmilil se je ji je.

— Oče, pozabimo na vse to! Vsaj enkrat v življenju bodite dobri, ljubezni v menoj!

Vsaj enkrat se vprašajte, zakaj ste me tako trpinčili! Ali se res ne zavedate, da ste me po nedolžnem mučili? Ali ne morete vsaj slutiti, kakšna čuvstva se na predvečer novega rojstva prelivajo po krvi deviške matere, kakšne misli prepletajo shelehrni utrip srca matere, ki pričakuje očitovanje najčudežnejše obnovitve sebe same? Ali morate vedno vzbujati v meni samo grde misli, jezo kri, maščevalnost, hudobnost? Ali ne morete niti en edini krat poklicati iz mene moje plenitosti, moje ljubezni, ki jo je toliko v meni, ki bi tako rada ljubila, do izgorjetve sebe same . . . O, oče, tudi jaz znam ljubit . . .

Kako bi hotela vsako mrvico, vsako senco ljubezni tisočno povrniti! Nepopisno srečna bila, ko bi mogla samo ljubiti!

Oče se je dvignil. Bil je bled.

— Nemogoče; zavoljo otrok ne morem dovesti, da bi ostala v hiši.

— Ne bom vas več prosila. Žalostno bo moje življenje, a srečna sem, da takšnega oceta izgubim . . . da sem ga izgubila . . . Kdaj moram oditi?

— Tako! Jutri!

Vzel je klobuk in odšel naravnost v gostilno.

(Dalje prihodnjih.)

Se čisto majhnega so ga bili črnci našli na lovu ter ga z bratcem vred odnesli svojemu kralju v dar. Le-ta pa se je hotel prikupiti angleškemu guvernerju; in ker je vedel, da ljubi živali, mu je poklonil mlada panterja, da bi se z njim zabaval.

Sai je bil večji in močnejši od svojega bratca; kmalu potem, ko sta prišla h guvernerju, se je zgodilo, da ga je v igri zadušil. Prav nič žalosten ni bil za to, le oziral se je, češ, s kom naj se zdaj igra. Guverner ga je vzel iz kletke in ga dal na verigo. Vse ga je dobro vedel, da vzel je v zato zofo.

— "Sai," je vevel guverner, "pokaži se in pozdravi gospode."

Sai je prilezel na dan in jel skakljati po sobi, ves vesel, da so se zmenili zanj. Oficirji so se kasneje samo spominjali, da so nekote pogbenili pred njim in se skrili za guvernerjev hrbot. Ko jih je guvernerjeva soprga pri kosilu dražila zato, da vsega življenje še ne pomnijo takega strahu.

Guvernerjevi otroci se niso Saija prav nič bali, saj je bilo videti, kakor da vobče nima kremljev. Prizor, ki ga noben gost ni mogel pozabiti, je bil pogled na Saija in otrok, kako so se preriivali za prostor pri oknu. S tega mesta je panter rad opazoval življenje na cesti. Stal je na zadnjih nogah, s prednimi šapami oprtimi na oknico, in streljal venjak. Kadarko so hoteli tudi otroci gledati, so ga podili: "Spravi se s poti, Sai!" — kadar da je utegnil. Sai je dobro vedel, da je to njegov gospodar; že od začetka mu je na vse načine kazal svojo ljubezen. Za guvernerjem je imel najrajši njegove otroke. Kmalu po Saijevem begu na obzidje mu je gospodar povsem odvzel verigo ter mu dovolil svobodno gibanje po hiši in dvorišču.

V Saijevem značaju vobče ni bilo opaziti zlobe. Igral se je z ljudmi, dobrikal se jim in jih imel vse za svoje prijatelje. Kakor mlade mačice in psički, je bil tudi on neskončno radoveden in nagajiv. Deček, ki mu je stregel, je pogost zadeval od vročine; kakor hitro ga je Sai videl, da spi, se je tisto priplazil, hodil nekaj časa neslišno okoli njega, nato pa ga udaril s šapo, da se je zbudil, in je veljalo od radosti mahati z repom, ko je zamorček prešel planil pokoncu.

Nekoga jutra je črna služnica pometala hišo: "Sai žre pometalko!" je vpila črna služnica, zakaj nesrečna se je drla, kakor bi jo v resnicu trgal na kose. Ko pa je šel guverner pogledat, je nehoti udaril v smeh: "Sai je vselej jedil na zamorkinem hrbtu in klatil z repom v znak ponosa in zadoščenja . . .

Silen strah je nastal po hiši: "Sai žre pometalko!" je vpila črna služnica, zakaj nesrečna se je drla, kakor bi jo v resnicu trgal na kose. Ko pa je šel guverner pogledat, je nehoti udaril v smeh: "Sai je vselej

PROLETARIET

NO. 1170.

Published Weekly at 3639 W. 26th St.

CHICAGO, ILL., FEBRUARY 13 1930.

Telephone: Rockwell 2864.

VOL. XXV.

"RESCUING" CHICAGO

Forty years ago in his "American Commonwealth" the late Councillor Bryce declared that municipal government is our most conspicuous failure. By this he did not mean failure to adapt itself to some social ideal but failure as local government. Cheap and mediocre men administer power; grafters swarm into secure niches; programs are useless or absent; the ruling machines cost more than city administrations in other countries, and morons acquire office because they can deliver votes, not because of any ability they possess.

Chicago is the ripe fruit of this system and it represents merely a stage a little more advanced in decay than some other large cities. The root of this municipal disease lies in big banking and business interests which have ruled the cities through their politicians. More than twenty years ago the disease had become so malignant that it produced what was called the "literature of exposure". A host of writers were pilloring this class rule and graft rule of the cities in magazines and books. The grafters and politicians and their capitalistic allies were on the defensive for years and it was during this period that the Socialist vote increased and a number of cities were under Socialist control or partial control.

In Chicago, however, the disease has nearly wrecked the city. When the gang can no longer pay salaries of thousands of employees and have to curtail the health and educational departments the bankruptcy of such regimes is obvious. With characteristic impudence, the big business interests whose politicians have wrecked the city now act through a "rescue committee" to pull their regime out of the muck. What is needed is to rescue the city from the rescuers. It is a fine opportunity for the organized workers and Socialists to unite for this job.—The New Leader.

THE PROSECUTOR'S CURSE

The confession of James F. Brennan, deputy of ex-District Atty. Charles Fickert, the Mooney-Billings prosecutor in San Francisco's "frameup" scandal, hits direct at a real American problem. Brennan, who sent Warren Billings to prison for life, has admitted that he was blinded by the spirit of the man chase; that, had he been a juror, he would not have believed the very witnesses he placed before the Billings jury; that the day he was given charge of the prosecution was "an evil day" in his life.

"Like all prosecutors," he relates, "I was blinded to all but the pursuit, the chase that would end with the conviction of my quarry. I was cursed with the psychology of prosecution. I shall never again be a prosecutor. To my mind, and it is in the mind of every district attorney and his assistants, conviction is the only goal."

The admission not only reveals Brennan as a real man with that greatest of all courage, the courage to admit he is wrong. It reveals an almost universal misconception of the duty of a state's attorney. All too rarely is a district attorney found who looks upon himself as a servant of all the people, with a duty toward the accused as inviolate as that toward the people. Mostly, our prosecutors measure their success in office by the number of convictions they can secure in proportion to the arrests. As Brennan says, "conviction is the only goal."

The fault probably lies with the public. A crime is committed, the people are inflamed with rage, they call for retribution, the district attorney becomes their avenger, he accepts the role. It is only when, as in the Mooney-Billings cases, gross, sensational miscarriage of justice is revealed that the danger of this attitude becomes apparent. The curse of the prosecutor is a continual menace to even handed justice, resulting often in what amounts to mob rule.

Only a more scientific attitude toward crime can remove it.—The San Francisco News.

CONSCIENCE FUNDS?

Gifts to philanthropy in the United States during 1929 reached the total of \$2,450,720,000, or an increase of \$120,120,000 over 1928, the previous highest year.

The exact division was as follows: Religion, \$996,300,000; education, \$467,500,000; gifts for personal charity, \$279,760,000; organized charitable relief, \$278,710,000; health, \$221,510,000; foreign relief, \$132,000,000; the fine arts, \$40,000,000; play and recreation, \$20,900,000; miscellaneous reform organizations, \$14,040,000.

What and Who is a Workman?

"I have been introduced to you in the name of the office which I hold—Prime Minister of Great Britain. That is perfectly true, but at the same time I want you to feel that whether Prime Minister or not, I am still the old workman as I was born. The workman, is distinguished neither by the clothes he wears nor by the softness nor the hardness of his hand. The workman is distinguished by his mentality and his point of view upon life."

The foregoing paragraph from the speech of Ramsay MacDonald, delivered at the A. F. of L. Convention, has been singled out for some criticism in the labor press and will no doubt be the subject of much controversy.

This interpretation is of course a broad one and yet not necessarily far-fetched. Certainly the term worker is an elastic one. We can limit its meaning to embrace only those who work for a wage at a trade or craft and exclude all those who are generally classified with the so-called middle class, the salaried man, the professional, the educator, the technician and others of their type. For the strictly trade union definition, the narrower interpretation is undoubtedly the only one that is acceptable.

Trade unions cannot be all inclusive debating societies, they must be economic groups of various trades, working toward better self-protection, for improvement, for progress in the trade. By fighting for higher wages, for shorter hours and better shop conditions, for the adjustment of grievances and problems of an immediate nature, the trade union discharges its historic mission in a practical way. But the trade union mission goes beyond this and its larger hopes and aspirations are to eventually accomplish the full economic freedom of all workers, which involves the reshaping of society to something higher and nobler than it is today.

There are mechanics today who though they wear overalls and have hands calloused from toil, will not join a union. Many of them are in open resistance to the organization of their trade. Their "mentality and point of view upon life" is certainly

Coming Down to Brass Tacks

It's sweet of you to tell me
That I am all in all.
That I'm the apple.
Of your eye,
That I'm the rainbow
In your sky,
The a la mode
Upon your pie,
That I'm the works,
That I'm the guy
For whom you'd pass
The others by,
That I'm your Who,
Your Whence your Why,
For whom you'd cry,
For whom you'd swear,
For whom you'd lie,
For whom you'd live,
For whom you'd die.
It's sweet of you to tell me
That I am all in all
But whose are those large overalls
I passed out in the hall?"

Toronto Goblin.

Of The Old Regime HERE AND THERE

Gen. Anton von Galgotz, who died at the age of 93 in Vienna, was one of the best known figures in Hapsburg Austria. Around his name more amusing and authentic anecdotes collected than are associated with any other personality of the old monarchy.

He was no respecter of persons. The Archduke Leopold Ferdinand (who later dropped his title and is today keeping a greengrocer's shop as Mr. Leopold Woelfing) was not remarkable for intelligence. While serving under von Galgotz in Przemysl a certain military problem was given to him to solve one field day. At the subsequent "pow-wow" Von Galgotz said drily:

"There are two possible solutions to the task set your imperial highness in today's manoeuvres. Imperial highness has chosen the third."

On another occasion when he thought he heard the archduke whispering during an exposé of his, he broke off to remark, "Imperial highness, so long as my tongue is wagging others have to hold their peace." Once told to convey delicately to a certain colonel that the time was ripe for him to retire. Von Galgotz remarked abruptly, "Colonel what you think? I heard today that one of us is to be put on half pay. And it isn't me. Good luck!"

And when an archduke tried to convey similar intimation to Von Galgotz, he spiked the imperial guns so neatly that he received another two years of active life. After half an hour's talk-about nothing in particular, the archduke sighed and remarked:

"Ah, Von Galgotz, we are growing old."

"And feeble-minded," completed Galgotz absently.

The subject was dropped.

—New York Times.

The Socialist party of Illinois held its state convention last Sunday at the Carmens Hall on Ashland and Van Buren Sts. A large delegation participated. Candidates for a state ticket for the Fall election were nominated.

Lawndale Masonic Temple is the place. Feb. 22nd is the date when the Savans with their friends will celebrate together at their "domaca zavava". A good orchestra has been secured to furnish music for both young and old. Tickets are 35c, on sale by all members of the chorus.

A large delegation of Slovenes attended the play "The Field God", given under the auspices of our Cook County organization last Friday night. It was greatly admired by all those who attended. The audience numbered well over the 600 mark.

Nada's dance was well attended last Saturday. Many costumes and masks were in the audience. Prizes were given to the most beautiful and comical masks. The Ham Bone Chewers organization won the first prize as a group.

It's on Tuesday evening March 4th folks! The Pioneers will give their annual "Pust" Dance. A large and active committee is hard at work to give its audience, especially dance lovers, an enjoyable evening of fun and pleasure.

Knight, Mrs. B. F. Langworthy, Harold Laswell, Samuel Levin, Mary E. McDowell, Fred A. Moore, Christian M. Madsen, H. A. Millis, Agnes Nestor Edward N. Nockels, W. F. Ogburn, Mrs. Glenn Plumb, Donald R. Richberg, T. V. Smith, Lydia Schmidt, Graham Taylor, S. O. Levinson, are among those who have agreed to serve on the committee. Cynthia Smith Reade is the treasurer and checks for reservation should be made out to her and sent to 800 S. Halsted Street. Each reservation is \$2.00. The telephone number of the committee is Seeley 0940.

According to Mr. Lovett over six hundred people are expected at the dinner, which will be an event unique in Chicago's history because of the number of people from all walks of life and of all shades of political, religious and economic opinions, who have agreed to gather together to do honor to a man who is outstanding as one of the leaders of the Socialist movement and interpreters of the Socialist philosophy.

Modern life with its speed and automobile, is built around the supply of oil. The oil of the world, if carefully preserved, could last for centuries, but unfortunately "Rugged Individualism" is in control of the oil fields, and so we find that in the rush for success, in the desire to pile up profit over night without any concern for the future, the conditions in the industry are such that for every barrel of oil extracted at least three barrels are for ever lost. So great has been the waste that it is now estimated that if the present rate of extraction keeps up, there will not be any oil left in twenty years. The same general condition exists in regards to our sources of wood and coal.

Without any further analysis it can easily be seen that the theory of "Rugged Individualism" is nothing but a conglomeration of empty words which attempt to explain away before overwhelming facts the inadequacies of a social system which is as out of date today as the feudal system would have been in the 19th century.

Contrasted with the inefficiency mentioned above, the social cooperation exhibited in the postal service, which takes a letter across the continent for two cents, private companies would charge perhaps five or ten times as much, stand out. In fact, even while Herbert Hoover is boasting most loudly of prosperity and attributing it to his pet theory, the fact remains that even in this country, the fire department, the postal service, the water supply, roads, schools government bureaus, the police, the army and navy, as well as many municipal lighting plants are owned and run by society for the benefit of all; and more and more as the inefficiencies and inadequacies of "Rugged Individualism" are revealed, the tendency will be for social cooperation to take the place of a system of waste and extravagance.

OUR AIM:

EDUCATION,
ORGANIZATION,
CO-OPERATIVE,
COMMONWEALTH

"Rugged Individualism"

Opposed to the theory of Social Cooperation, (that Society should reorganize itself in order that what is vitally necessary to all should be run for the benefit of all and not for the profit of a few) is the theory of "Rugged Individualism". "Rugged Individualism" has many advocates, perhaps the most outspoken of whom is Herbert Hoover. The theory is often stated in the form of a myth which runs to the effect that life is a race for success in which we all start on equal terms and that most capable man, just as the best runner, comes to the goal first and there receives from the hands of the goddess of Fortune his merited reward. During this race of individuals, the masses of the people, in some not very definitely described manner, are supplied with all the necessities of life; and thus, according to the myth, all things that are are perfect.

If we examine the theory of "Rugged Individualism" at all carefully we find that the theory is full of flaws and inconsistencies. In the first place we do not all start equal. The son of a Morgan, a Rockefeller, a Vanderbilt, is worth millions of dollars the moment he draws his first breath of life, and this money which expresses the ownership of land or the ownership and control of basic industries is not only well-nigh certain to remain with the new born babe for the rest of its life regardless of its mental or physical capabilities, but economic history shows that the chances are very good that the original fortune will be increased a number of times during the possessor's lifetime, even though he has had nothing to do with this increase beyond the cutting of coupons and the collecting of dividends. In contrast the son of a carpenter, a tailor, or small shopkeeper, has about one chance in a million of reaching at the middle end of his life the pinnacle of wealth which a rich man's son possesses at birth.

However, the chief flaw in the theory of "Rugged Individualism" comes in its assumption that in a mad race for success which has as its motto "The Devil take the hindmost", adequate provision is made for the great mass of the people who are more interested in life, liberty, and happiness than in a fruitless and exhausting pursuit for the opportunity to put something over on one's fellow-man.

Modern life with its speed and automobile, is built around the supply of oil. The oil of the world, if carefully preserved, could last for centuries, but unfortunately "Rugged Individualism" is in control of the oil fields, and so we find that in the rush for success, in the desire to pile up profit over night without any concern for the future, the conditions in the industry are such that for every barrel of oil extracted at least three barrels are for ever lost. So great has been the waste that it is now estimated that if the present rate of extraction keeps up, there will not be any oil left in twenty years. The same general condition exists in regards to our sources of wood and coal.

Without any further analysis it can easily be seen that the theory of "Rugged Individualism" is nothing but a conglomeration of empty words which attempt to explain away before overwhelming facts the inadequacies of a social system which is as out of date today as the feudal system would have been in the 19th century.

Contrasted with the inefficiency mentioned above, the social cooperation exhibited in the postal service, which takes a letter across the continent for two cents, private companies would charge perhaps five or ten times as much, stand out. In fact, even while Herbert Hoover is boasting most loudly of prosperity and attributing it to his pet theory, the fact remains that even in this country, the fire department, the postal service, the water supply, roads, schools government bureaus, the police, the army and navy, as well as many municipal lighting plants are owned and run by society for the benefit of all; and more and more as the inefficiencies and inadequacies of "Rugged Individualism" are revealed, the tendency will be for social cooperation to take the place of a system of waste and extravagance.

A. H. K.

Pittsburgh University

If there is one contention of Socialist theory that has a mountain of evidence to sustain it is that ruling property interests largely determine the character of education. This is especially true of the United States where no survivals of a feudal class serve as a buffer to the dominion of our financial and capitalist rulers.

Henry Adams, descendant of the two presidents of that name and one of our foremost American historians, in a remarkable letter to the American Historical Association in 1894 pointed out this fact. He declared that if history approached the character of a science and historians were able to predict changes to occur in society they must be prepared to face the persecution of the interests that would be injured by such changes. He emphasized the fact that such a struggle would be a bitter war and asked whether historians would survive this test of their intellectual integrity.

Pennsylvania, the private barony of steel, anthracite and railroads, provides a good illustration. The American Association of University Professors has assailed the administration of Pittsburgh University because that body is more interested in "endowments than in intellectual integrity". It has stifled free discussion because of fear that capitalists and bankers may withdraw financial support. The facts revealed by the investigation are notorious and require no repetition here.

We have had this situation repeated over and over again in American educational institutions. Never has Socialist criticism of capitalist society been more fully supported by its enemies than in this phase of its history. Every educator fears the resentment of our ruling classes and business administration of universities reacts accordingly.—The New Leader.

MORE DEMOCRACY

"The cure for the evils of democracy," said De Tocqueville, "is more democracy".

And it is the purpose of Socialism to extend democracy so as to include industry. We believe in majority rule in the shop as well as at the polls.

If you believe in genuine democracy you are right in line with Socialism, and should vote with the Socialist party, that preaches and practices, so far as possible, the real thing.—The Labor World.

